

Yeniden • • • MiLLÎ

MÜCADELE

tarihe ve millete karşı
mes'ul olduğunuzu

UNUTMAYIN!

27 TEMMUZ 1971

YIL: 2 SAYI: 78

Kurtuluş Topyekün Çalışmakla Olur

İçişleri Bakanımız sayın Hamdi Ömeroğlu'nun 17 Temmuzda İstanbul'da bir polis kollejinin açılacağını müjdelemesi cidden sevindirici ve milletin beklediği husus.

Elbetteki vatanın ve milletin selameti için ehliyetli ve liyakatla yetiştirilmiş fertlere ihtiyaç vardır. Ancak mühim olan okulların açılması değil, okullarda takip edilecek program ve kültürdür. Bu hususu açıklamakta fayda mülhaza ediyorum.

Bugün Millet Düşmanları çok sinsi çalışmaktadırlar. Bir taraftan illegal çalışma yaparken diğer taraftan legal çalışma ortamları hazırlamakla meşguldürler. Bu güne kadar gerek kanunların boşluğundan ve gerekse ilgili kişilerin gafletinden, hatta bazılarındaki hıyanetinden istifade ederek bir çok ortamlar bulmuşlardır.

Gayeleri artık meydana çıkan bir grup öğretmen taslağı T.Ö.S.ü kurmuş Binlerce masum, devlete ve dine bağlı öğretmenlerimizi, menhus gayelerine alet etmeğe çalışmışlardır. Ve bunda kısmen de olsa muvaffak olmuşlardır.

Şerefli Türk öğretmeni T.Ö.S. e sadece bir öğretmen kuruşudur diye üye olmuş. Ve fakat bunu fırsat bilen T.Ö.S. idarecileri o eli öpülecek şerefli öğretmeni maşa olarak kullanmağa çalışmışlardır. Davalarının borazanı yapmak istemişlerdir. Bunu anlayan basiretli öğretmenlerimiz artık T.Ö.S.ün ihanet şebekesini ihanetleriyle başbaşa bırakmağa başlamışlardır.

Diğer taraftan işçilerimizi aynı menhus gaye için D.İ.S.K te toplayıp 16 Haziran kızıl saha gösterilerine katıp komünist ihtilal denemesi yaptırın halinde de bugün ihanetleriyle başbaşadır. Öğrencilerimizi Dev-Genç ve paralelindeki öğrenci teşekküllerin toplayarak, birbirlerini kurşunlatma ve orduyu ima etmek politikası ile çalışan ihanet şebekelerinin de ele başları bugün hesaba çekilmişlerdir.

Millet Düşmanları bir taraftan dernek faaliyetleriyle uğraşırken diğer taraftan okulları, üniversiteyi, basını ve T.R.T.yi de ihmal etmemişlerdir.

Daha Lisede öğrencisinin devletin yıkılmasında militan olarak kullanma sevdasında olan öğretmenler çıkmış. Bütün Eğitimi yapmağa gitmesinde tavassut etmişlerdir. Bun-

lar da bugün örfi idare mahkemelerinde hesap vermekteldirler.

Üniversiteyi kızıl karargah haline getiren Prof taslakları meydandadır. Silah deposu haline getirilen ve talim yapılan üniversite de meydandadır.

T.R.T.nin durumu malum. Halkımızın dilinde Türkiye'yi Ruslaştırma Teşkilatı diye tanımlanan bu çiftlik, bu boru hala vıyıklamakta. Güya özerkliğini muhafaza ediyormuş pozuna bürünerek, Anayasa tadili hakkındaki görüşünü direkt söylememekte. Fakat programlar düzenleyerek aynı fikir ve ideoloji paralelinde olan bir kısım zevata borusunu teslim etmekte.

Hele sinema, Türkiye'mizde hassasiyetle üzerinde durulması icap eden bir husustur.

Gençliğin efevari, hayalperest, dünya vatandaşı yetişmesine imkan hazırlanan bir çiftlik ararsan sinema...

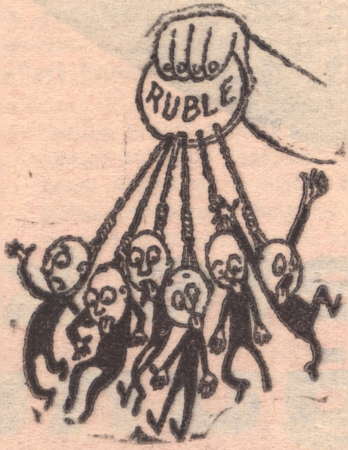
Kasanın nasıl açıldığını, banka v.s.nin nasıl soyulacağını öğrenmek istersen sinemada...

Bir namuslu kızın namusuna nasıl tecavüz edileceğini öğrenmek istersen sinemada...

Bir namuslu erkeği nasıl kanuna karşı çıkaracağını öğrenmek istersen sinemada...

Devlet güvenlik kuvvetleri nasıl küçük düşürüleceğini öğrenmek istersen sinemada...

Bir millet düşmanını, eski

yayı, kaçakçıyı, yankesiciyi namussuzu, nasıl suçsuz göstereceğini, nasıl suçsuz çıkarılıp halka sevdireceğini ve dolayısıyla bu namussuzu; kanun-

mercilerin cezasını vermesi için yakalamağa çalışan güvenlik kuvvetlerinin halkın gözünden nasıl düşürüleceğini öğrenmek istersen sinemada...

Atalara küfür sinemada...

İnancımıza kovalar dolusu çamur atılan yer sinema...

Elhasıl hatıra gelen her me lanetin mevcut olduğu bir karargâh sinema.

Bütün bu ihanet şebekelerinin faaliyetleri bir plan ve bir şef kadrosuyla yapıp yürütül mektedir. Bu şef kadrosunda Beynelmilel Yahudiliğin (Siyonizm) içimizdeki ajanları durumunda olan masonlardır.

Masonlar Siyonizmin önkara koludurlar. Biraz daha açıklığa kavuşturmak gerekirse, masonlar yahudi ideolojisinin ve Muharref Tevrat'ta belirtilen «Bütün milletler yahudinin kölesi, bütün dünya yahudinin mülkü olacak ve bütün dinler yok olacak. Yalnız yahudi geri atı dünya nizamı olacaktır.» Şeklinde yahudi Emperyalizminin gerçekleşmesi için çalışan yahudi ajanları, millet düşmanlarıdır.

Artık memleketimizin bugün kü durumu kör gözlüleri ve sağık kulaklıları, muteris politikacıları herhalde birazcık olsun uyandırmıştır.

Devletimiz 12 Mart muhtırası ile büyük bir tehlikenin eşliğinden döndüren şerefli ordu mensuplarımız daha sonraki örfi idare ilgililerinin fedakarca çalışmaları neticesi, yıldır milletimize ölüm çukuru kazmaya çalışanları kimlikleri ve ideolojileri ile meydana çıkarmıştır.

Sık sık yapılan konuşma ve yayınlanan bildirilerle millet düşmanlarının marksist-Leninist ve hatta maoist bir düzen için çalıştıklarını belirtmişlerdir.

Herhalde sol beyinliler de bunlardan bir derst çıkarmışlardır. Marksist-Leninist ve maoist düzenin komünist düzen olduğunu kimse inkâr edemez.

Şu halde anarşik hareketlerin kökünde bir ideoloji yatmaktadır. Bu da komünist ideolojidir.

Tarihin şahadetiyle sabittir ki, bütün savaşlar, ideolojilerin çarpışmasıdır. Hiç bir harp toprak kazanmak servet peydahlamak için yapılmaz. Bütün harpler, ideolojilerin birbirine üstünlüğünü kabul ettirmek ve bir diğerini ortadan kaldırmak için yapılır.

Bugün Türkiye'deki durum da aynıdır. Millet ideolojisi ile Komünist ideolojisi (Millet düşmanlarının ideolojisi) çarpışmaktadır. Ve Allah'ın yarınlarıyla Milletimiz ordusu ile elele millet düşmanı ideolojiyi ve mensuplarını ezecek, Millet düşmanlarının menhus gayelerini, kursaklarında bırakacaktır. Ve bunda kararlıdır. Millet olarak bundan en ufak bir şüphemiz yoktur.

Ancak mücadelenin zafere erişmesinin bazı şartları vardır. Bu şartlar:

Haklı bir ideolojiye dayanan Metodu bir çalışma, Üstün bir strateji,

Takip etmektir. Milletimizin mensubu olduğu ideoloji, haklı, insanî ve ilmidir. Ordu, milletin elbise değiştirmiş evlatları topluluğu olduğuna göre ordumuzun da ideolojisi Millet ideolojisidir. Geriye kalan metod ve stratejidir. Bununda Ordumuzun en mükemmel bir şekilde yapacağından eminiz. Zaffer milletin olacaktır.

Düşmanın tanımayan mağlup olur. Ağacın dalı budanırsa daha güre çıkar. Kurutulmak istenen ağaç kökünden ipliğiyle sökülmeledir. Bataklıkları? beslendiği pınarları kurutulmalıdır. Bunun için de sadece ordunun çalışması, İçişleri Bakanlığının polis koleji açtırması kâfi gelmez. Tek çıkar yolun Bütün Devlet kuvvetlerinin, Bütün Milletin ve devle-

tin tüm müessese ve iciaat organlarının komünist ideoloji hampalarını ve metodlarını iyi tanımaları gerekmektedir. Ta ki tedbir alınabilsin... Ayrıca şu hususların da dikkatle alınması gerekir.

1) Millet Düşmanlarını yok edip milletin bütünlüğünü, devletin bekası ve dinimizin devamını sağlamak için, Millet Düşmanlarının İhanet Planlarını, çörekledikleri ve çöreklenmek istedikleri, yerleri iyi bilmek ve bütün millete öğretmek,

2) Güvenlik Kuvvetlerimizin bir kolu olan Emniyet Mensuplarımızın daha tesirli vazife yapmaları için, ilgili okul ve polis kollejlerinde, Millet Düşmanlarının İhanet Planlarını, metodlarını ve stratejisini havi

kültürler okutulmalı, Komünist ihtilal tekniği, gerilla metodları öğretilmeli, Millet Evlatlarına, Millî Kültürün, Millî Ahlâkın, Millî Sermaye ve zenginliğimizin, Millî Devletimizin bekçiliği verilirken vazifisinde tam ve kesin başarı kazanabilmesi için de katî, selahiyet verilmeli.

3) Sadece Millî Devletin bekçiliği Millî Savunma ve İçişleri Bakanlıklarına ait değildir. Millî Devletin Bekçiliği Bütün bir Millete aittir. Şu halde bütün Milletin bu bekçilik vazife

sini şerefle yapabilmesi için, a) Millî Eğitim Bakanlığı, Bütün okullarda okutulan kitapları en kısa zamanda incelemeli (yalnız bu incelemeyi yap tıracağı heyetin Millet ideolojisine mensup olmasına dikkat etmeli.) Bu kitapların içinde bulunan Millet Düşmanları tarafından sokulmuş jüdeogrek menseli materyalist kültür ve onun doğmaları olan ilim diye yutturulan nazariyeler çıkarılmalı, yerine gerçek ilim ve Millî Kültürler doldurulmalıdır.

b) Turizm ve Tanıtma Bakanlığı, yurdumuza gelen turist kılığı altındaki ajanları, tarihi eser kaçakçıları ve esrarkeşleri ahlâksızları, döviz kaçakçıları dikkatle takip etmeli. Bu hainlerin hıyanetlerine fırsat vermemelidir. Bu güne kadar yapılmakta ve takip edilmekte olan, hristiyan eserleri tamir ve millî eserlerimiz tagyir politikasından kurtarmalı, vazgeçmeli. Politikasında, ufak bir İslâm endüls kahıntısı bırakmayan İspanya Turizm Bakanlığının faaliyetlerini gözden uzak tutmamalıdır.

c) Ticaret ve Sanayi Bakanlığı, ithalat ve ihracat vurguncularını, gomelleri, dikkatle takip etmeli. Milletin Servetini soyan millî zenginliği çarçur etme sevdasında olan bir avuç namussuza fırsat vermemeli, zeytin yağı, biber, pamuk, üzüm, incir fındık v.s. skandallarının mes'ullerini mutlaka meydana çıkarıp, şerefli mahkemelerde hesaba çekmeli, gereken cezayı vererek millî bir politika izlemelidir.

d) Dış İşleri Bakanlığı, dünya devletleri arasındaki yerimizi mutlaka bulmalı. Dış siyasette dış devletlerin bize karşı tutumları nazarı itibare alınmalı Kızıl Çinî tanınma meselesinde Türkistan davamız, Rusya için takip edilecek politika da keza aynı, Yunanistan ilişkileri için de Batı Trakya ve Kıbrıs davalarımıza bu devletlerin tutumları ve takındıkları tavırlar dikkate alınmalı.

Yukarıda saydığımız ve buna benzer ihmal edilmeyecek hususların ihmal yüzünden milletimizin bu günkü duruma geldiğine ve 12 mart muhtırasının verilmesine mecbur bırakılan ortamın da bunların ihmal yüzünden olduğuna kaniyiz. Mes'ul şahısların, dileklerini millî hedefler olarak kabul edeceklerine inanıyorum.

Mustafa Kandırmas — Öğretmen —

Millî Kültür Hakkında

Türkiye'mizde siyasî med ve cezirler birbirini takip ediyor. Beşerî hadiseleri, kendi gelişme seyri içinde inceleyenler ve düşüncelerini küllî bir bilgiye dayayabiller için, günlük sosyal ve siyasî çalkantılar, olduğundan büyük görünmez. Tarihin, insan iradesinden bağımsız gelişme seyrinin yönü insanlığın gerçek hürriyet hedefine doğrudur. Milletlerin hürriyet hedefi, vicdanen, ilmen ve tarihen sabit bir hedeftir. Günlük çalkantılar, Türk milletinin ruh ummanında hiç bir tepki uyandırmayacaktır.

Biz, şimdi moda halini alamayan ve fakat kesin bir hayat meselesi olan Millî kültürümüz üzerinde duralım. Önce kültür kelimesinden ne anlaşıldığını araştıralım. Bütün manevî ve beşerî ilimlerin müşküllerinden biri, o ilmin kullandığı mefhumları (kavram) gerçeği tam kavrayacak şekilde tarif edememektir. Sosyoloji ve sosyal psikoloji de aynı güçlüklerle karşı karşıyadır. Kültür mefhumunun tarifi, hemen hemen müelliften müellife farklılık arz etmektedir. Meselâ E. B. Tylor «bilgiyi, imanı, sanatı, ahlâkı, örf ve âdetleri, ferdin mensup olduğu cemiyetin bir uzvu olması itibarıyla kazandığı itiyatlarını ve bütün diğer meharetlarini ihtiva eden gayet girift bir bütündür» demektedir. C. Wissler'e göre: «Kültür bir halkın yaşama tarzıdır.» Kindall Young ise, «Kültür dünyası, mevcudiyetinin bütün tarihi boyunca tabiatı ve kendisini nasıl idare edeceğini öğrenmek suretiyle insanın bizzat meydana getirmiş olduğu eseridir.» demektedir.

Kültürün doğru bir tarifi, hem pratik, hem de teorik yönden ehemmiyetlidir. Teorik yönden ehemmiyetlidir, eğer millet bir kültür topluluğu ise, kültürün ne olduğunu, benzerlerinden ne suretle ayrıldığını, yaşama ve gelişmesinin kanunlarının neden ibaret bulunduğunu anlamak için, tarif bize bir başlangıç noktası teşkil edecektir. Bu tarif, pratik yönden de ehemmiyetlidir, millî varlığın en mühim unsuru olan kültürü, korumak, geliştirmek ve yenilemek mümkün mü, değil mi gibi bir soruya da, ancak, kültürün tatminkâr bir tanımını elde etmek suretiyle doğru cevap verebiliriz.

Yukarıda zikredilen tarifler, kültür hakkında sadece genel bir bakış temin etmektedirler. Gerçeğe yakın bir tarif elde etmek için, kültür mefhumunun medeniyet ile mukayesesine ihtiyacı vardır. Sosyolog Thurnwald bu hususta şunları söylemektedir: «Kültür, tavırlardan, davranış tarzlarından, örf ve âdetlerden, düşüncelerden, ifade şekillerinden, kıymet biçimlerinden, tesisler ve teşkilâtın mürekkep öyle bir sistemdir ki, tarihi bir mahsul olmak üzere teşekkül etmiş, an'aneye bağlı bir cemiyet içinde onun medenî tehzizatı ve vasıtaları ile karşılıklı tesirler neticesinde meydana çıkmış ve bütün unsurlarının zamanla yekdiğerine kaynaşması sayesinde ahenkli bir bütün haline gelmiştir. Buna mukabil medeniyet birikmiş bir bilgiye ve teknik vasıtalarına sahip olmayı ifade eder.» Mac İver ise bu hususta şöyle yazar: «Medeniyetten biz insanın, hayatı üzerinde müessir şartları kontrol maksadıyla sarfetmiş olduğu cehtler neticesinde meydana getirdiği mekanizma ve teşkilâtın umumî heyetini kast ediyoruz... Kültür ise, bu manada kullanılan medeniyetin anti tezidir. Bu takdirde kültür, yaşayış ve düşünüş tarzımızda, günlük münasebetlerimizde, sanat, edebiyat, din, sevinç ve eğlencelerimizde tabiatımızın kendisini ifade etmesidir.»

Kültür ve medeniyet mefhumları arasında fark gören müellifler yanında, bazıları böyle bir ayırımın manasız olduğu kanaatinde dirler. Ziya

Gökalp'in bütün eserlerinde ise Thunwald ve Mac İver'e yakın bir telakkî görülür. Ziya Gökalp medeniyet ve kültür mefhumları arasında farklılığı belirtmiştir. Ona göre kültür millîdir, medeniyet ise beynelmileldir. Gene Ziya Gökalp'e göre: medeniyet, ferdi iradeler ve usulle yapılır. Kültür ise fertlerin iradesiyle değil, kendiliğindendir. Ayrıca «kültür duygudan, medeniyet ise bilgilerden meydana gelir» demektedir.

Sosyal yaşayışının, o topluma zarurî veya faydalı diye kabul ettirdiği, müesseseler, vasıtalar ve değerler, sosyal yaşayışın şartını teşkil eder. Ancak bu şartlardan hangisi kültüre, hangisi medeniyete aittir? Kültürün tarifinde aşılması gerekli engellerden biri, bu husustur. Z. Gökalp'in tefrikini kabul eden Mümtaz Turhan, «Kültür bir cemiyetin sahip olduğu maddî ve manevî kıymetlerden teşekkül eden öyle bir bütündür ki... o cemiyet mensuplarının ekserisinde müşterek olan ve onu diğer cemiyetlerden ayırdeden hususî bir hayat tarzı temin eder» demektedir

Ancak şurasını belirtmeliyiz ki, kültürü; bir toplumu diğerinden temyiz etmeye yarayan bir hayat tarzının düzenleyicisi olarak kabul ederken, diğer taraftan toplum şekillerinden biri olan milleti, aynı kültüre tabi bir topluluk olarak tarife çalışmamız, pekçok itirazı davet edecek mahiyettedir. Yani toplum şeklini, kültürle tarif ettikten sonra, kültürü toplum şekli ile tarif etmek, pek kolay cevaplanabilecek bir davranış olmasa gerek.

Aynı şekilde medeniyeti, sadece usul ve irade gibi objektif unsurların mahsulü saymakta üzerinde inceden inceye durulması gerekli bir problemdir. Gerek kültür, gerekse medeniyet, toplumun, kâinat ve hayat içinde yer alması ana problemine irca edilebilir. İnsanın dış dünya ile alakaları ise; duygu, düşünce, inanç ve hareket gibi, münasebet şekillerinde toplanır. Toplumun bu münasebetlerine hakim kanunları bulduğumuz zaman, kültür ve medeniyetin doğruya en yakın tariflerini elde ettikten başka, tatminkâr izahlara da kavuşacağız. İnsanın varlığını koruma, neslin devamını temin etme ve bu gerçekleri yerine getireceğini umduğu bir ideale koşma mecburiyeti, insanın uyduğu temel kanun olarak gözükmektedir. Medeniyet ve kültür problemleri üzerinde, mevzu has kanunların, bu temel kanunun özel hallerinden ibaret olduğunu ilmi araştırmalar ilerledikçe görebileceğiz. Fakat şurası kesin olarak bellidir ki, her medeniyet bir kıymet hükmü serisine dayanır. Bu sadece, bir millete has da değildir. Bir Yunan medeniyeti, bir Çin medeniyeti, bir Avrupa medeniyeti ve bir İslâm medeniyeti, dayandıkları, kıymet hükümleri itibarıyla tamamen farklıdır. Ve farklılığın kaynağını ise, kâinat ve hayattan başlayarak, insanın ana problemlerinde farklı çözümleri ortaya koymaları teşkil eder. Yani medeniyetleri dayandıkları değerler farklı kılar.

Kültür, ilmin, idealin ve inancın, milletin şahsiyetine uygun olarak aldığı şekildir. Madem ki kültür, aynı zamanda toplumun, kendi tarzında bir eseridir. Ve bu eseri dokuyanda, toplumun ideolojik yapısı dediğimiz, milletin ruhudur. Şu halde millî kültürü korumanın ve yüceltmenin ilk yolu, millî ruhu kuvvetlendirmektir.

Bunun yanında, millî kültürün korunması, geliştirilmesi ve yenilenmesi kendiliğinden gerçekleşecek de değildir. Millî kültürün korunması duygu ve his kabarması kadar, millî düşünce hareketinin de uyanmasına bağlıdır.

Yeniden Millî Mücadele

Milletin iman, ahlâk, kültür
tarıh ve menfaatine bağlı
haftalık siyasî

MILLÎ DAVA MECMUASI

YIL: 2 SAYI 78

SAHİBİ

Ömer Ziya Belviranlı

MESUL MÜDÜR

A. Selim Arkoç

Devamlı Yazı Kadromuz

AYKUT EDİBALI

YILMAZ KARAOGI U

NECMEDDİN TURINAY

SABAHADDİN ERİŞ

IDARE YERİ

Babıâli Cad. No: 50/4

Cağaloğlu — İstanbul

Telefon: 27 73 10

DİZGİ

Şen-AL Matbaası

BASKI

Güneş Matbaacılık T.A.Ş.

Cağaloğlu — İst.

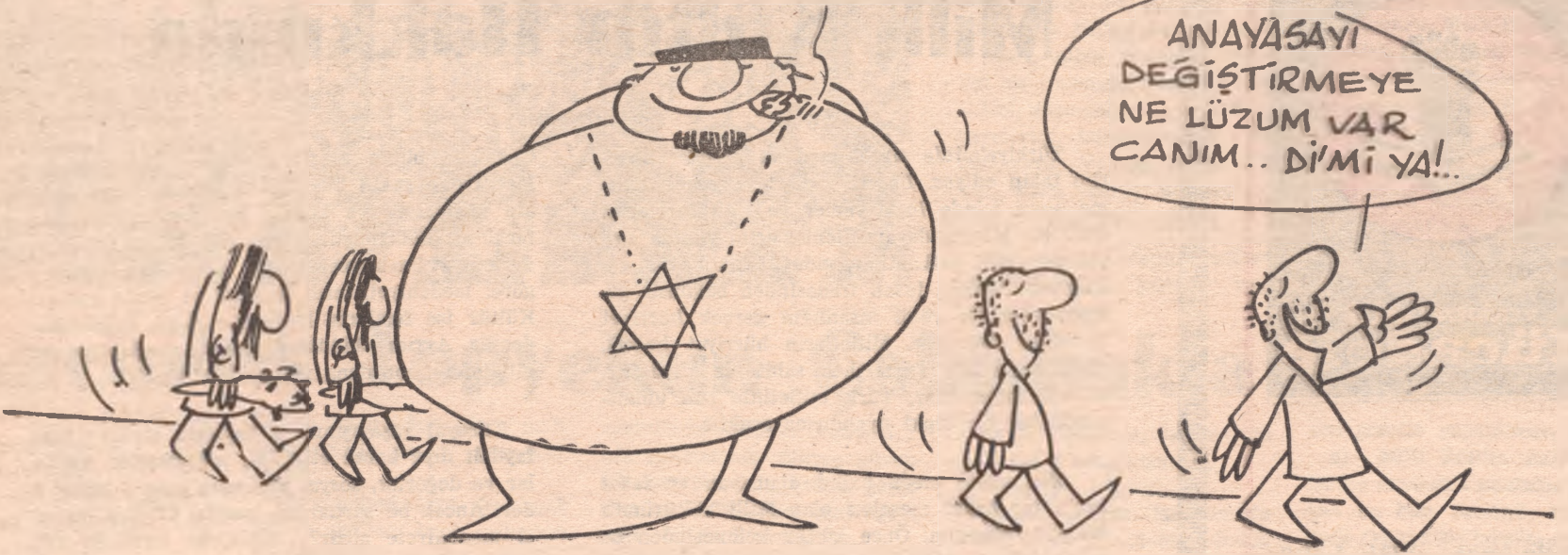
ABONE ŞARTLARI

Bir Senelik: 70 Lira

Altı Aylık : 35 Lira

Üç Aylık : 18 Lira

FIATI : 150 KURUŞ

TARİHE VE MİLLETE KARŞI

Mes'ul Olduğunuzu Unutmayın

KAPAK
YAZISI.

MİLLET HAYATINA KARŞI GİRİŞİLEN SUİKASTLER DEVAM EDİYOR

Milletimiz, tarihi boyunca, ideolojik yapısı ve memleketinin stratejik ehemmiyeti bakımından daima düşmanlıklara maruz olagelmıştır. Düşman, asırlardır hayat temellerimizi kemirmiş, bizi yokluğun karanlığına itmek çabasından bir an olsun geri durmamıştır. Bugün, temel ideolojik olan harplerin topyekün bir mahiyet kazandığı malumdur. Beynelmilel Yahudilik ve Hristiyanlığın ekonomisi, siyaset, sanat, edebiyat, ilim ve kültür maskeli ve fakat ideolojik muhtevalı saldırıları, millet bünyemizi sarsmakta devam ediyor. Dünya tarihinin en azgın bir metafizik hareketi olan ve Beynelmilel Yahudilik, milletleri yok etmekte zehirli bir kırbaç olarak kullandığı komünizmin, memleketimiz için hâlâ bir tehlike teşkil eder olduğu, resmi ağzların dahi çekinmeden ifade ettikleri bir husustur.

Böyle bir ortamda, gözlerini iktidar hırsının bürüdüğü muhteris, sorumsuz ve vurdum duymaz politikacılarla millete karşı savaş halinde bulunan gayri millî basının şımarttığı, yetiştirip büyüttüğü komünizmin, memleketi bir iç harbin içine getirdiği bir sırada Türk ordusunun şurlu müdahalesi, memleket meselelerini yeniden gözden geçirme imkân ve fırsatını da beraberinde getirmiştir.

Memleketi böyle bir çıkmazın içine sürükleyenler, yavuz hırsız misali olaylara ve sebeplerine yanlış ve ters yorumlar getirmek suretiyle bir taraftan kendilerini gizlemeye çalışırken diğer taraftan alınacak tedbirlere yanlış ve zararlı istikametler göstermektedirler. Olayları ve neşriyatı memleket endişesi için takip edenler, derin bir üzüntü ve boğulmaktadır.

Bir ihtilâl havasının heyecanı için de hazırlanan, tatbiki çok ciddi bunalımlara ve iç harp kundaklığına

kadar vardırılan 1961 anayasasının memleket yararına değiştirilme teşebbüslerine kimlerin karşı çıktığına dikkat ediniz. Rusya'nın Türkiye'deki beşinci kolu olan TİP ve onun TÖS, DİSK gibi yan kuruluşları... Üniversitede ve bazı siyasi partilerde üslenmiş kundakçılar, onların bozulanlığı yapan ve millete düşmanlığı meslek edinmiş gayri millî basını... Şehir eşiği komünist bozuntusu Deniz Gezmiş ve Yusuf Aslan'a varıncaya kadar, beynini ihtilâl mikroplarının çürüttüğü bir sürü millet düşmanı... Hepsisi de 1961 anayasasını tümüyle savunmakta ve millet yararına yapılacak değişikliklere karşı çıkmaktadırlar. Girişecekleri hain teşebbüslere, anayasanın şahsında artık gerekçe bulamayacaklarının şaşkınlığı ve resmi mahafili de şaşırma gayretlerinin içinde çırpınmaktadırlar... 1961 Anayasası ilericiğin bir sembolü imiş. 1961 anayasası değiştirilirse Türk milleti karanlığın ve gericiğin ağına düşecekti. İleri hamleler duracak ve bağımlılıktan bir türlü kurtulamayacak mışız! Muammer Aksoy ve Bülent Nuri Esen gibi, üniversitelerimizi birer kızıl karargâh haline getiren profesör taslaklarının bu deli saçması ve bir kasta yönelmiş ifadeleri, millete düşmanlıklarına artık bir gerekçe bulamayacak olmanın şamatasından başka bir şey değildir.

Aslında, bu yanıltıcı ve sahiplerinin kimler olduğu herkesin malumu olan ifadeler, memleketin hâlâ parçalanma ve yıkılma tehlikesiyle yüz yüze olduğunu gösteren ifadelerdir.

İşte memleketi böyle bir kritik dönemde yönetmekte olan Başbakan Nihat Erim, muhtelif konuşmalarında; mevcut anayasa yürürlükte iken milletin tehlikelerden kurtulamayacağını ifade etmiş ve anayasa değişikliği ile ilgili yaptığı son radyo konuşmasında da eski endişelerini tekrarlayarak aynen şöyle demiştir:

«Türk devleti parçalanmak isteniyor, Türk vatani bölünmek isteniyor. 1961 anayasasının hür, demokratik, millî, sosyal, laik cumhuriyeti yıkılıp yerine Marxist-Leninist, Maoocu bir dikta rejimi getirilmek isteniyor. Bu gafillerin bir kısmı «eyleme» başlamışlar. Kendi deyimleriyle Şehir Gerillasından kır gerillası aşamasına geçme ve köylüyü yakaladılar amaca ulaşmak için çok yaklaşıyor. Böyle söylüyorlar. Dinamitler patlıyor, silahlar atılıyor, adamlar vuruluyor, kaçırılıyor, bankalar soyuluyordu. Bizler de şaşkınlık, korku, heyecan içinde fakat tam bir acz içinde olayları önleyemiyor, durduramıyorduk. 12 Mart muhtırasından sonra yeni hükümet kurulduktan sonra da saydığım eylemler sürüp gitti. Sıkıyönetim kalktığında yurdumuzu bölmek parçalamak, Türk milletini birbirine düşürmek mutlaka, vaktiyle İspanya'da, şimdi Vietnam'da görüldüğü gibi bir iç savaşa sürüklemek isteyenler bu emellerinden vazgeçmiş olacaklar mı? Aldığımız raporlar doğrusu, Filistin tedhiş kamplarında ikiyüz kişi şu sırada yetiştirilmektedir. Sıkıyönetim kalkınca Türkiye'ye gelip tekrar eyleme geçmek üzere, Sıkıyönetimin dağıttığı vurucu, öncü gücün yerini almak üzere... Acaba bunları kim yetiştiriyor? Oraları kim gönderiyor? Masraflarını hangi örgüt veriyor? Ta uzak İskandinav şehirlerinden, doğu ve Batı Almanya eyaletlerinden Ürdün çöllerine kadar uzanan bu örgüt, bu örgütler kimin ve neyin hesabına çalışıyorlar? Bunların amacı güçlü, sağlam, millî birliği yerinde bir Türkiye midir? Yoksa bölünmüş, parçalanmış, zayıf düşmüş, yıkılmış bir Türkiye midir? Talimatını yurt dışındaki bir yerden alan anarşist ve tedhişçileri, anayasanın öngördüğü reformları birbiri ardına hiç vakit geçirmeden yapsak bu eylemlerden vaz geçirebilir miyiz? Bu mümkün mü? Hiç kimsenin şüphesi olmasın

ki, yurdumuz büyük bir tehlike karşısındadır. Bu tehlike sıkıyönetimle geri itilmiştir. Fakat ortadan kaldırılmış değildir... Türkiye'yi felâkete sürüklemek isteyenler, TRT ye, üniversitelerimize ve başka kurullara, kuruluşlara bugünkü kanunlar ve imkânlarla sızmışlar, sığınmışlardır ve yarın da bu olabilir.» (1)

Erim bu konuşmasıyla göstermiştir ki, gayeleri milletimizi komünist enternasyonale teslim etmek olan komünistler, TRT ve üniversite başta olmak üzere birçok kuruluşa sızmışlar ve ellerine geçirdikleri imkânlarla bugünlere gelmemizi sağlamışlardır. Aslında bu, komünizmin dünyanın her yerinde uyguladığı bir taktiktir. Devlet kademelerinin önemli noktalarına ve radyo, basın, üniversite gibi efkârı umumiyeğe yön veren kuruluşlara sızmak; elde ettikleri imkânlarla ve süratle memleketi bir iç harbin eşiğine getirip bir gece baskısıyla ihtilâl yapmak... Komünizmin, her yerde uyguladığı değişmez taktiğidir bu... Yüreği memleket sevgisiyle dolu gerçek vatanseverlerin senelerdir yaptığı ve olayların ifade ettiği manayı kavramaktan çok uzak, vurdumduymaz, gafil politikacıların kulak vermekten siddetle kaçındıkları ikazlar meydandadır. Mecmuamızı ve diğer neşriyatımızı takip edenler, eğer tedbirleri alınmazsa, memleketin bu günkü hale gelebileceğini işaretleyen ve memleket endişesinden başka bir gaye de gütmeyen ikazlarımızı hatırlayacaklardır.

Bugün yine aynen tekrar ediyoruz: Eğer, yazımızın sonunda işaretleyeceğimiz alınması gerekli tedbirler ihmal edilirse; bugün sinmiş gibi gözükken vatan satıcılarının, din ve devlet kundakçılarının, yarın milletçe başımıza büyük galeller açacağı muhakkaktır. Memleketin macera ya, gaflete ve cehalete tahammülü kalmamıştır artık. Millet, çeşitli niyetlerin ve yabancı kültürlerin, üzerinde denendiği bir kobay da değil.

dir. Tarihin şerefi olmuş koca bir millet ve onun devleti, üç buçuk ne idüğü belirsizin oyununa kurban edilmemelidir ve edilmeyecektir. İNÖNÜ GERÇEKLERİ KABULE ZORLANIYOR

Memleket adım adım komünizme itilirken, tutum ve davranışlarıyla komünistleri himaye gayreti içinde bulunmuş bir adam var: İnönü. Şahsî hırs ve kaprisleriyle her zaman memleketi bunalımların içine atmış, birçok baş yemiş bir adam... Hayatında ideoloji ve doktrin nedir, tanımadığını itiraf eden İnönü, muayyen bir doktrinle (materyalizmle) memleketi ateşe vermiş hainlerin hep iş tismar ettiği bir kimse olmuştur. Tarihen sabittir ki, komünizan hareketler, hep İnönü'nün yürüttüğü, ilericilik patentli politikanın çoraklığında dal budak salmıştır. İnönü, siyasi rakiplerini bertaraf etmek yolunda, en ince ihtilâl metodlarıyla çalışan komünistleri her zaman taltif etmiş, şımartmış veya gösterdiği gafletle en azından onların oyununa gelmiş bir insandır. Komünist idareye gitmekte kendisini maşa olarak kullananları hiçbir zaman görememiş veya görmezlikten gelmiştir.

Bir taraftan, teorik çalışmalarını tamamlayarak artık 1967'den beri sokakta ihtilâl denemelerine girişen komünizmi tam zamanında teşhis eden milliyetçi aydınları, «Geriller» olarak niteleyip imha edilmelerini isterken; öbür taraftan her biri bir komünist uygulamasının saf hasını teşkil eden üniversite işgallerini, fabrika tahriplerini ve tarla gasıplarını tasvip ettiğini ifade etmek ten çekinmemiştir.

İşte bu İnönü, gafletinin ve siyasi hesaplarının Türkiyemizi bir komünist ihtilâline yuvarlanmaya ramak bıraktığı bir sırada, ordumuzun şuur lu müdahalesinin ifade ettiği manayı da anlamak istememiştir. Varlığının sebebi, millet varlığını ve memleket bütünlüğünü korumak olan se refli ordunun, hiçbir politik mülahazaya yer vermeden ve sırf tarihin kendisine yüklediği vazifenin mesuliyetiyle harekete geçip siyasi hayata müdahale etmesini anlamamak, yanlış yorumlamak veya memleket alevhine olabilecek politik hedeflere basamak yapmaya kalkışmak en büyük ihanettir.

Milleti, vatan endişesinden yoksun üç beş soysuzun ve onlara çanak tutuculuk yapan bir kaç çapulcunun oyuncağı yapmamakta kararlı olan ve bir şahsın veya zümrenin değil topyekün milletin evladı olduğunun idraki içinde bulunan Türk ordusunun ciddi tavrı, İsmet Paşayı da hıza getirmiştir. Dün komünistlerin sırtını sıvazlayan bay İnönü, artık bugün şöyle konuşabilmektedir:

«Memleketin bir uçuruma ve meçhule gitmesi önlenmiştir. Üniversite öğrencilerinin halini biliyorsunuz. Memlekette asayiş denilen şeyin, en iptidai manasında kalmadığı, bir manzara ile karşı karşıya idik. Bankalar soyuluyor, insanlar kaçırılıyor. Anarşi bayrağını açmış olanlar, çok iddialı bir vaziyette isyan bayrakları altında meydanı tamamiyle boş bulmuş bir durumdaydılar... Sıkıyönetim kalkıp, normal heyet gelir gelmez, anarşik ortam bırakıldığı yerden ertesi günü tekrar fırlayacak, gene üniversitelerde olaylar olacak, gazeteler tahrik edecek, anarşi hava

sı isteyenler her türlü vasıta ile memleketin altını üstüne getirecekler. Onun için bu gibi olaylara yer vermeyecek bir takım tedbirler de almak lazımdır...» (2)

Bir zamanlar konuşma ve hareketleriyle komünistleri ihtilâlcilikte adeta yetiştiren İnönü'nün, bıçak kemiğe dayandıktan sonra bu itirafta bulunması biraz da süngünün ucunu görmüş olmaktan ileri gelmektedir. Çünkü İnönü yine aynı konuşmasında şöyle demektedir: «Birçok güçlüklerin anayasadan geldiği ve anayasanın değiştirilmesi gerektiği kanaatleri orduda da mevcut idi. Ordu komutanları anayasa değişikliklerinden büyük ümit beklemekteydiler. Onlar da anayasada bir takım eksiklikler olduğu kanaatındadırlar. Teklifler ona göre yapılmıştır. «Anayasanın değişmesine esasen lüzum yoktur, lüzumsuz ve beyhude gayret sarfediyoruz» fikrinden vazgeçip kamu oyuna mal olmuş bir fikri saygıyla karşılamak gerekir...» (3)

Ya işte böyle. Ordu istiyormuş. Millet istiyormuş. O halde anayasa değiştirilmeliymiş. Elbette. Millet ve onun ordusu, şimdiye kadarki gaflice ve haince davranışlarla araları na sokulmaya çalışılan düşmanlıklara hiç de iltifat etmediklerini göstermişlerdir. Üniformalı millet evlatlarının otağı olan mukaddes kışlayı,

risinde seyretmektedir. Aynı toplan tıda yapılan bu iki konuşma dahi Ecevit ve takımının nasıl bir samimi-yetsizlik içinde olduklarının açık bir belgesidir.

Marxist Ecevit'in, milletin hayrına olan anayasa değişikliğinin yanında olması zaten düşünülemezdi. Zira anayasa değişikliği, komünizma karşı ciddi tedbirleri bünyesinde bulundurması lazım geldiği gerekçesiyle öngörülüyordu. Ecevit ise çok daha önceden kendisine sosyalist denmesinden memnun olacağını, komünizma karşı alınacak tedbirlerin hafifletilmesi gerektiğini (5) ifade etmiş ve «Ben Marx'izmden sadece metod itibarıyla ayrılıyorum» itiraftında bulunmuş bir adamdır. Elbette böyle adam, cümle komünistlerin karşı çıktığı anayasa değişikliği tegebbüsünün yanında olmayacaktır. 12 Mart Muhtırasını takip eden günlerde orduyu Yunan modeli bir harekete girişmekle suçlayacak kadar ileri giden ve fakat zılgıtı yiyince susan bu adam, son günlerde sesini yine çıkarmaya başlamıştır. Mute met adamlarından Şükrü Koç'a hazırlattığı «12 ler tasarısı» ile TÜRK-İŞ'e çengel atan, güya oradan kopacak bir kısım işçiyle sosyal demokrat partisini kurma niyetlerini taşıyan ve böylece millî ordunun başını ezdiği Marxist - Leninistleri ye-

— Vatanın içinde bulunduğu durumu, doğrudan doğruya millete bildirmek de herkese nasib olmaz. Bu da bir karakter meselesidir. Erim bu imtihanı vermiştir. Şimdi milletin beraber yaraların tedavisi mevzuu bahistir. Güç fakat şerefli olan da budur.

siyasi çıkarları için milletin üzerinde Demoklesin kılıcı imiş gibi göstermeye gayret edenler, yanıldıkları nın er geç farkına varacaklardır. MARKSİST ECEVİT'İN BOŞUNA GAYRETLERİ

Bu arada kızıl Mao'nun acemi mukallidi bay Ecevit, yine sahnede görünmektedir. Bu, «ortanın solu» şam pyonu, anayasanın tümüyle değişmesinin karşısında bulunmaktadır. Alâkasını yavaş yavaş kopardığı partisinin 20 Temmuz 1971 tarihli grup toplantısında yaptığı konuşmasında anayasanın değişmemesini savunuyor. Aksi takdirde memleketin, geriye dönülmesi mümkün olmayan bir diktatoryaya yuvarlanacağını ifade ederek «Herkes konuştu. Bırakın da son söz halk söylesin» diyor. (4) Ecevit, sözde bir halk adamı pozunda bu lafları söylerken yine kendi ekibinden bir başkası aynı toplantıda «Anayasa değişirse, iktidar yine cahil halkın seçtiği kimselerin eline geçer» gibilerden laflar ediyordu. Milletimiz kendi adına yapılan bu konuşmaları acı bir gülümseme içe-

ni bir ümitte toparlamak gayretinde olan Ecevit, yanıldığının farkına bir gün varılacaktır. Köylü baba sı gözükme gayretlerine rağmen, istismar ettiği köylüden en acı darbeyi yiyecektir. Zira milletimiz artık uyanmıştır. Ecevit ve takımının, kurmayı tasarladıkları sosyal demokratik düzenin komünizma gidişte bir basamak olduğunu gayet iyi bilmektedir.

Ecevit, örfi idare komutanlarının, neşrettikleri bildirilerle efkârı umumiyeyle devrimcilerin aleyhine ve tek yönlü şartlandırdıklarını ifade etmekten de çekinmemektedir. Böylece Ecevit kimlerin yanında olduğu nu ve kimleri karşısına aldığı açıkça göstermektedir.

İLİM YUVALARI BİRER KOMÜNİST ÜSSÜ DEĞİLDİR

Haftanın ilgi çekici olaylarından biri de şüphesiz ki Hacettepe Üniversitesi senatosunun neşrettiği bildiridir. Neşredilen bildiride üniversite özerkliğinin millet aleyhine ve tek yönlü olarak işletildiğinden bahsedilerek bu hususun, öğretim yu-

varına komünizmin sızmasına sebep olduğu ifade edilmekte ve şöyle denilmektedir:

«Birçok üniversitelerimizde veya fakültelerinde sosyalist görüşün dışında başka bir görüşe sahip olmak bir nevi hiyanet olarak nitelendirilmiştir. Milliyetçilikten bahsedenler dövülmüştür. Bir kısım öğretim üyeleri ve yardımcıları, öğrencilerine bir yandan her çeşit özel tegebbüsün memleket çıkarına aykırı olduğunu, öte yandan Türkiye halklarından sözetmişler ve körpe dimağları tesirleri altında bırakmışlardır. Fakülte törenlerinde konuşan öğrenciler, «Burada ancak Marxizmden söz edilir» diyecek hale gelmişlerdir. Bir fakülte dekanı övünerek, «Fakültemde bir tek renk vardır. O da kırmızıdır. Bunun değişik tonları olabilir, fakat başka renge müsamaha edilmez» demıştır.» (6)

Bizim yıllardan beri tekrarladığımız ve mesullere duyurmak için çırpındığımız bu gerçekleri bunca zardan ve felâketten sonra üniversite yetkililerinin farketmeye başlamaları şüphesiz ki sevindiricidir. Memleketin kaderiyle oynamaya kimse nin hakkı yoktur. İlim, ancak gerçekleri bulmanın ve millete hizmet etmenin vasıtasıdır. Yoksa gayri millî sistemi ve fikirleri Türkiye'ye getirmenin aleti değil. Bu bakımdan anayasa değişikliğinin üniversite özerkliği meselesi üzerinde ciddiyetle durmak zorundayız. Varsın Ecevit takımı tepinsin. Varsın Marxist - Leninistler, Maoocular çırpınsın.

MEMLEKET KADERİNE SAHİP OLANLARIN MESULİYETİ

Yukarıdan beri, haftanın getirdiği olaylar zincirinden bir kısmının üzerinde durduk. Ve gördük ki, kahraman Türk ordusunun, milleti ve memleketi üzerindeki, onu düşmanlarına teslim etmemek hususundaki, vatanperverâne hassasiyetine rağmen Nihat Erim'in de ifadeyle bir «var veya yok olmak» durumuyla karşı karşıyayız. Millet olarak ayakta kalabilmemiz için öncelikle alınması gerekli tedbirler, vatanperverleri beklemektedir. Hiçbir siyasi polemige girmeden ve her biri bir kitap konusu olabilecek millet yararına alınması lazım gelen tedbirleri, anahatlarıyla şöylece sıralayabiliriz. Mesuliyeti, bütün aydınlar ve hususen, millîti sevk ve idare etmek gibi bir şeref ve sorumluluğu yüklenmiş olanlara racidir:

1— Düşmanın, ideolojik bir taarruz halinde olduğu unutulmamalıdır. Milletimiz, ekonomik, kültürel, politik ve psikolojik görünüşlü ve fakat ideolojik muhtevalı topyekün bir harbin konusu olmakta devam ediyor. Bu bakımdan milletimiz, bir taraftan düşmanın ideolojik taarruzlarına karşı korunurken, diğer taraftan «millet ideolojisi» dediğimiz kendi ideolojisinin rehberliğinde yetiştirilmelidir. Millî hedeflerden mahrum olan bir milletin, hayatîyetini devam ettirdiği ve diğer milletlere kendisini kabul ettirdiği görülmüş değildir. Herhangi bir hücumu maruz kalınacağı düşünülmeyen ve cesaretle, millet tesbit edilen millî hedefler istikametinde eğitilip sevk ve idare edilmelidir.

2— Yarınımızı, sorumluluklarına teslim edeceğimiz gençliğimiz ve topyekün milletimiz, millî hedeflerin Sayfayı Çeviriniz

Önce Milletin Vicdanında Beraat Ediniz

Ekrem Acuner'in dokunulmazlığının kaldırılması kararı Anayasa Mahkemesi tarafından «iddialar ciddi bulunmayarak» bozulurken Cemal Madanoğlu (Kontenjan Senatörü) ve Osman Köksal (Tabii Senatör) ın dosyaları da Alt Komisyon'da inceleniyordu. Ekrem Acuner'in dosyası gibi bu dosyalar da Ankara Sıkıyönetim Komutanlığından gelmişti.

Dosyada Madanoğlu ile Osman Köksal'ın, ihtilâl yapıp devleti yıkmak için gizli cemiyet kurdukları iddia ediliyor, Cemal Madanoğlu'nun ihtilâl plânları açıklanıyordu. Dosyanın komisyonlardan normal geçişi esnasında Senatörlerin ifadesi alınması gerekiyordu. 19 Temmuz 1971 Pazar tesî günü her ikisi de Alt Komisyon da dinlendi.

Osman Köksal hakkındaki iddiaları reddederken, MİT'e çatmıştır. Madanoğlu ise dosyadaki fotokopilerin kendisine ait olduğunu, fakat bunları 27 Mayıs'tan önce yazdığını söylemiştir. Bu belgelerde, Madanoğlu'nun gizli teşkilât ve kadro ile ilgili plânları vardır.

Daha sonra Madanoğlu, kendisine yakın olarak bildiği Mahir Kaynak'ın (Asistan) MİT ajanı olduğunu öne sürmüştü, tescilli komünistlerden Hikmet Kıvılcımlı ile İsmet Sungurbey vasıtası ile tanıştığını ve bir gece beraber yemek yediklerini, Kıvılcımlı'nın bu yemekte hiç konuşmadığını bildirmiş, sonra asistan Kaynak'ın kendisini Mihri Belli ile buluşturmak için teklifler yaptığını fakat kabul etmediğini, Belli'yi ancak «Türkiye Millî Gençlik Teşkilâtı»nda görüştüğü söylemiştir.

Daha sonra şöyle konuşmuştur:

«Ben Devrim gazetesini dışında bir

ihtilâl örgütü kurmuşum, Atatürkçülük ihtilâlcilik ise diyeceğim birşey yok. Devrim gazetesine bir kadro kuracağım düşüncesiyle katıldığımı doğrudur. Ama bir ihtilâl için değil. İddiaya göre, devrimci dayanışma derneği sivil halk tabakayı kuracakmış. İsim hoşuma gitti hani. Ama böyle bir şey kurmuş değilim.

Madanoğlu'nun, Yön dergisinde açıkça komünist fikirlerin propagandasını yapan Doğan Avcıoğlu ile bir kadro kurmaya başlarken, eski Yön'ün şimdi taktik değiştirdiğini düşünmemiş olması nasıl izah edilir bilmiyoruz. Madanoğlu'nun tuttuğu raporla ilgili dosyadaki bilgiye göre, Nijerya elçisi ile bu gizli örgüt irtibat kurmakta, Moskova'dan yardım almak için teşebbüse geçmiş bulunmaktadır. Ayrıca, dosyadaki iddialara göre Madanoğlu kırk aşırı solcu öğrenci ile bir kadro kurmuş İstanbul Patriğinden destek almış, komutanların ilk merhalede katledilmesini plânlanmış, ihtilâl hazırlığı için de yardım şadi almıştır.

Madanoğlu ifadesinde, «Dosyada ismi geçen Doğan Avcıoğlu, İlhami Soysal, Cemal Reşit Eyüboğlu, Celâl Uygur, Adnan Kaptan, Cengiz Ballıkaya, Hüseyin Onur ve İlhan Selçuk'u yakından tanıdığını ve yapılan toplantılara katıldığını bildirmiş, son günlerde bu kişilerle buluşmadığını» söylemiştir.

Madanoğlu'nun konuşmasından sonra Mustafa Tıgılı bu raporu 27 Mayıs'tan önce mi yazdınız?» diye bir soru sormuştur. Madanoğlu bu soruya «evet» cevabını vermiştir. Buna karşılık Mustafa Tıgılı ise: «Raporlarda hükümetin devrilmesi, nasıl gerçekleştirileceği, ayrıca bu hare-

— Cemal Madanoğlu (solda) ve Osman Köksal (sağda). İhtilâl yapmak için gizli cemiyet kurmaktan sanık iki senatör. İddiaya göre, Doğan Avcıoğlu'nun çıkardığı Devrim grubuyla alâkalı var. Mahkeme edilmeleri için dokunulmazlıklarının kaldırılması lâzım. Ama bazı çevreler, bunu istemiyor. Mahkeme edilseler veya edilmeseler ne farkedebilir ki? Millet onlar hakkında hükmünü zaten vermiş.

kette fikir kulüpleri ile sendikalara görev düşeceğini yazmışsınız.

Bu teşekküller 1960 tan önce var mıydı? Meclis devrilecek, Senato yeline şu veya bu teşekkül konacak diyorsunuz. Ayrıca Senatonun yerine «Devrim Kurultayı»nın geleceğini kitabınızdaki müsveddelerde yazıyorsunuz. Senato Anayasanın kabulünden sonra kurulmamış mıdır?

Madanoğlu: Meclis sözünü daha önce benimsemediğimi 27 Mayıs'tan önce bildirmiştim. Bu sözler silinmiş, karalanmış, ben o müsveddeyi arıyordum. Türkçeye çevirirken o şekle sokmuş olabilirim.

Tıgılı: Kitap müsveddenizde bildir-diginiz, Türkiye Millî Gençlik Teşkilâtı ile Devrim Ocakları 27 Mayıs'tan önce var mıydı?

Madanoğlu: Bilmiyorum, var mıydı, yok muydu? Ama MTTB vardı. Önce bizdendi, sonra bizim karşıma geçti.

Tıgılı: 27 Mayıs'tan önce komandolar var mıydı?

Madanoğlu: Farkında değilim.

Tıgılı: Dosyalarda 24-28 toplantı olduğu bildirilmiş, toplantılara katılan şahısların konuşmaları binlerce kelimeli geçiyor, bunlar teyple tesbit edilmiş, bu konuda TRT'den teşkil edilen üç kişilik ehli vukuf, dosyada adı geçen 21 şahsın seslerini tekrar banda almışlar ve aynı şeyleri söyletmişler. Ve raporlarında eski konuşmalarla yeni konuşmaların aynı şahıslarla ifade edildikleri bildirilmiş. Bu gerçeğe karşı bir itirazınız var mı?

Madanoğlu: Teybi adalet kabul etmiyor. Bugün ben «karar alacağım» desem, yarın bu sözlerim, «ihtilâl yapacağım» şeklinde değiştirilebilir. Benim üzerinde hazırlanmış bir oyundur bu.

Tıgılı: MİT bir korgeneralin emri altında çalışan bir teşkilattır. MİT mensupları size karşı niye bir tertip hazırlasın? Hükümete karşı Senato da o kadar üye varken, meselâ Senatör Ahmet Yıldız için hazırlanmamış da size karşı neden hazırlanmış olsun?

Madanoğlu: 27 Mayıs'a komünizm bulaştırmak için biçilmiş bir hedef olarak görülmüşümdür de ondan.

Tıgılı: Sizleri katmayalım. Sizlerin dışında kalan 16-17 kişi hakkında tanımadığınız bu şahıslar hakkında neden tertip yapılsın?

Madanoğlu: Ben onları hiç tanımıyorum. Onu bilemem. İçlerinde beş subay var, sadece bir tanesini tanıyorum. Sivillerden bir Ali Sirmen var, şimdi görsem şahsen tanımam.

Tıgılı: Eğer siz kurulacak sivil bir idare için ilerde siyasi bir rakip olarak görülmüş olsanız dahi, size karşı tertip yapmakla, sizi devirmekle veya yıpratmakla kurulacak sivil idare rahat mı edecek?

Madanoğlu: Hedef ben ve benim şahsımda 27 Mayıs'tır.

Daha sonra Osman Köksal'ın savunması dinlenmiştir. Osman Köksal'da Amerikan usaklığından, ajanlık, komplodan ve tertiplerden bahsetmiştir.

Oylama sonunda her ikisinin de dokunulmazlığı kaldırılmıştır. Dosya, daha sonra üst komisyona gelmiştir. Üst komisyonda dosya görüşülmeden Ekrem Acuner dosyasının reddedildiği gözönüne alınarak ve bunda itirazın birisinin de dosyanın Adalet Bakanlığından gelmediği ileri sürülerek yapıldığı gerekçesiyle yeniden Başbakanlığa gönderilmiştir. Şimdi yeniden normal yollardan geçmesi beklenmektedir.

Gerek Ekrem Acuner dosyasında gerekse Madanoğlu ve Osman Köksal dosyasında bazı çevrelerin, dosyayı adaletten kaçırma için her türlü yola başvurduğu görülmektedir. Ekrem Acuner dosyası adaletle verilememiştir. Aynı suçtan sanık İrfan Solmazzer halen tutukludur. İki kişi arasındaki farkı mesuller nasıl değerlendirirler. Bu ayrı bir konu... Bilmiyoruz belki son iki dosya da aynı akibete uğratılacaktır. Fakat, bu demek değildir ki, millet vicdanında bu şahıslar beraat etmiştir. Şimdi bir şüphe, milletin kalbini meşgul etmektedir. Ne Acuner, ne Madanoğlu, ne de Köksal hakkında milletin hükmü alınıp onlara verilecek hüküm olmayacaktır. Nasıl ki bunlardan önce dokunulmazlık zırhı arkasına sığınanlar hakkında milletin hükmü iyi, olmadığı gibi, şimdi kaçanlar hakkında da pek müsbet olmayacaktır. Unutmamalı ki tarih de, kendine mahsus ifadeleriyle hesap sorar.

ışığında ve Türk milletinden olmanın şuurunu içinde yetiştirilmelidir. Bütün kültür vasıtaları ve neşir organları gayri millîlik ihanetinden kurtarılmalı ve yüzde yüz millî hale getirilmelidir. Gençlik, milletin ızdırabını hisseden, ona kendi millî ideolojisi istikametinde çareler bulmaya kendisini adanmış yüksek bir ruh hali içinde yetiştirilmelidir. Böylece gençliğimiz ve milletimiz, çağımızın en tehlikeli bir psikolojik hastalığı olan «kendine yabancılaşma» hastalığından kurtarılmış olacak, millet - aydın ikiliği ortadan kalkmış bulunacaktır.

3— Gayri millî basın ve neşir or-

ganları mutlaka millî hale getirilmelidir. Memleketimizin çeşitli buhran dalgalarının tek körükleyicisi her zaman bu gayri millî basın olmuştur. Beynelmîl Yahudiliğin ve masonluğun ajanlığını yapmakta olan, milleti hayata, kendisine ve memleketine küskün bir haleti ruhiye içerisinde yetiştirmeye gayret eden, her gün yeni yeni meselelerle iç harp kundaklılığı yapmakta ısrarla devam eden işbu gayri millî basın susturulmadan ve millî hale getirilmeden, hiçbir müsbet icraatta bulunulacağı zannedilmemelidir. Tarihin gereği olmuş asıl milletimiz kendisini yahu dilige ve gayri millî düşüncelere peş

keş çekme yarışı içinde bulunan bu pespaye basının tasallutundan mutlaka kurtarılmalıdır.

4— Milletimizin varlığının maddî yönü ve teminatı olan ekonomimiz, millî gayelerin elde edilmesi yönünde düzenlenirse ancak millîdir. Bu bakımdan ekonomimiz üzerinde yüz de 90'a kadar varan bir hakimiyet kurmuş bulunan yahudi, ermeni ve rum kenelerinin sömürmesinden kurtarılmalıdır. Milletimiz aracının, tefecinin, vurguncunun ve faizcinin zulumünden korunmalı; sıhhatini darbeleyen, neslini imhaya yönelmiş ne kadar ekonomik kuruluş varsa hepsi ortadan kaldırılmalıdır. Ekonomi,

milletle hizmet ve millî hedefleri elde etmek prensibine göre yeniden düzenlenmelidir.

Milletimiz bütün aydınlardan ve hususen parlamenterlerden, bir kısmını hatırlattığımız bu tarihi vazifelerini idrak etmelerini beklemektir. Aksi takdirde millet ve tarih önünde hesaba çekilmekten kurtulamayacaklardır.

- (1) Yeni Gazete 21 Temmuz 1971.
- (2) Ulus Gazetesi. 22 Temmuz 1971.
- (3) Ulus Gazetesi. 22 Temmuz 1971.
- (4) 23 Temmuz 1971 tarihli gazeteler.
- (5) 27 Aralık 1969 CHP Genel Merkezi'ndeki basın toplantısı.
- (6) Yeni Gazete. 21 Temmuz 1971

— Nasır, Kaddafi gibi özentî bir Arab Sosyalizminden medet uman Cafer En-Nümevri, bu gayri insani düzenî ne kadar daha sürdürebilir?

Bir milyon kilometrekareden fazla toprağıyla Afrika kıtasının en geniş memleketi olan Sudan'ın 15 milyon nüfusu vardır. Üçte ikisini müslümanların teşkil ettiği bu nüfusun geri kalan 5 milyonu hristiyan ve putperestir. Müslümanlar kuzeyde, hristiyan ve putperestler de güney Sudan da oturmaktadır. Geçen hafta içinde iki darbe geçiren Sudan'da hadiselerin ilk sebebinin işte bu iki farklı dinlere mensup guruplar arasındaki ihtilâflar teşkil etmektedir.

1969'un 25 Mayıs'ında «İhtilâlcî Genç Subaylar Teşkilatı»nın yaptığı ihtilâl ile iş başına gelen Cafer El-Nümevri 26 aydır Sudan'ın idaresini elinde bulunduruyordu. İşte geçen haftanın pazartesi gecesi Nümevri'yi deviren fakat Sudan'ı ancak 4 gün elinde tutabilen Binbaşî Haşim El-Ata, 1969 Mayıs darbesinde Cafer El-Nümevri ile omuz omuza idi. Ne var ki, 8 ay önce devlet sırlarını «Komünist Partisi»ne sızdırdığı için Haşim El-Ata, Nümevri tarafından ihtilâl Komuta Konseyinden uzaklaştırılmıştı. Hemen kaydedelim ki, Sudan'daki komünist partisi Arap dünyasının en büyük komünist partisiydi.

HAŞİM EL-ATA KOMÜNİSTTİR

Haşim El-Ata, 4 gün devam edilen darbesinin ilk gününde Başkanlığa kendisiyle birlikte ihtilâl Komuta Konseyinden uzaklaştırılan Ebu Bekir El Nur'u getirdi. El Nur bu sırada Londra'da tedavi görmekteydi. Ayrıca komünist Haşim El-Ata'yı yakınlaştığı bir kararname ile Filistin Gerillalarını destekleyeceklerini ve daha önce Nümevri tarafından kapatılan 4 komünist dernek üzerindeki yasaklamanın da kaldırıldığını ilân etti. Bu komünist dernekler; İşçi Sendikaları Federasyonu, yüksek Öğretim Öğrencileri Federasyonu, Gençlik Birliği ve Kadınlar Birliği'dir.

Darbeden sonra Omdurman radyosundan konuşan Haşim El-Ata başta Sovyetler Birliği olmak üzere bütün sosyalist ülkelerle yakın dostluk ve ilişki kurulacağını söylüyordu. Fakat en mühim açıklamasını şüphesiz, orta Doğu'daki beynelmilel politikayı yakından ilgilendiren aşağıdaki bildiri teşkil etmiştir.

«Sudan'ın güney bölgesi (Hristiyan ve putperestlerin bulunduğu bölge) müstakil bir yönetim haline getiri-

Sudan'daki Darbelerin Arkasındaki Gerçekler

lecek ve bu bölge kendi seçeceği yöneticilerle kendi kendini idare edecektir.»

İLK DARBE, HEM RUSYA'NIN HEM DE AMERİKA'NIN İSTEDİĞİ DARBEYDİ

Bu neticeyi çıkarmak hiç te zor olmayacaktır. Zira darbeden hemen sonra Washington Dış İşleri Bakanlığı yetkilileri, darbeye sebep olarak; Nümevri'nin ülkenin ekonomik problemlerini çözme başarımamasını ve kuzeyli Müslümanlarla, güneydeki hristiyan ve putperestler arasındaki iç savaşa son veremeyişini göstermiştir.

Ve Amerika hareketi sürpriz olarak karşılamadığını ilân etmiştir. O halde, Haşim El-Ata'nın yapacağı darbeden Amerika'nın da haberi vardı. Siyonizmin kontrolünden olan Amerika'nın güney Sudan'daki hristiyanları menfaatlilerini düşünerek darbeye ses çıkarmaması kadar normal bir şey beklenemez. Kaldı ki, Haşim El-Ata da darbeden hemen sonra yayınladığı bildiriyle güney Sudan'ın kendi kendini idare edebileceğini açıklamıştır.

Nümevri'nin idaresi sırasında Sudan hükümeti ile hristiyan güneyli gerillalar arasında çarpışmalar oluyordu. Bu çarpışmalarda güney Sudan'lı hristiyan gerillaları Uganda desteklemiştir. Hadiselerdeki Siyonizm güdümlü Amerikan parmağını açıklamak için, THE MÜSLİM WORLD mecmuasının 18 Şubat 1971 tarihli nüshasından bir yazıyı aşağıya alıyoruz:

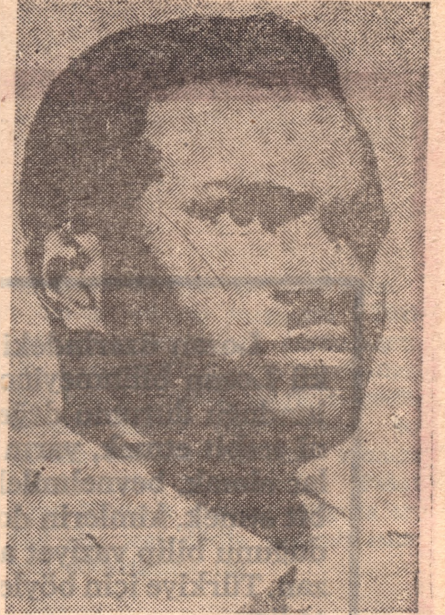
Sudan'la Uganda arasında münasebetler gergin bir saffhadadır. Zira söylenenlere göre, Sudan'lı gerillalar, Sudan'a yaptıkları saldırılarda Uganda'yı bir üs olarak kullanmaktadırlar.

Uganda'nın devrilen eski başkanı Milton Obote, Güney Sudan'lı hristiyan ve putperest gerillalara liderlik eden Alman yahudilerinden tüccar ROLF STEINER': Sudan hükümetine (Nümevri hükümeti) teslim etmiştir. Bu teslimden sonra Milton Obote'nin yahudi dostu idi Emin tarafından yapılan bir darbe ile düşürülmesi düşündürücü ve ibret vericidir. Batılı gazeteler ayrıca bu darbeye C.I.A. (Amerikan İstihbarat Servisi) nin de parmağı olduğunu yazmaktadır.»

Bilindiği gibi Uganda, yahudilerin Filistin'den sonra göz koydukları ikinci vatanıdır. (!) Yazdan da görüldüğü üzere Amerikan güney Sudan'lı hristiyanları açıkça desteklemektedir. Güney Sudan'a muhtariyet veren Haşim El-Ata elbetteki Amerika'dan tasvip görür. Okuyucumuz, kapitalist Amerika'nın komünist Haşim El-Ata'yı desteklemesini belki de hayretle karşılayacaktır. Fakat unutulmamalıdır ki bu Amerika, Çin'deki komünist ihtilâl sırasında komünistlerle çarpışan milliyetçi Çin lideri Çan Kay Şek'e yaptığı bütün silah yardımlarını kesmiş, böylece Çin'in komünistleşmesini temin etmiştir.

Söz konusu Siyonizmin menfaatinin olduğu her yerde Amerika'nın arkadan hangerlemesi ve pis ihanetleri vardır.

İlk darbe Rusya'nın Sudan'daki durumunu daha çok kuvvetlendirdiği için içten Rusya da memnundu. Aslında Sudan Nümevri zamanında da sosyalist bir rejimle idare ediliyordu. Ne var ki, Orta-Doğu ve Akdeniz'deki hakimiyetini iyice perçinlemek isteyen Rusya, sabırsızdı. Ve kendisine daha sadık köleler arıyor-

— Bu da Rusya'nın uşağı Haşim El-Ata... Nümevri'yi devirerek Sudan'da komünist bir idare kurmak istedi. Lâkin mukabil bir ihtilâlle tekrar devrildi. Arab liderlerinin hâlâ anlayamadığı şey: Uşağının bir fayda vermeyeceğidir. İllâ bir musibet daha mı lâzım?

du. Haşim El-Ata bu sadık kölelerden biri olabilirdi. Ama...

NÜMEVRİ KAŞI DARBE YAPIYOR

22 Temmuz Perşembe günü kendisine Sudan Başkanlığı tevdi edilen Ebu Bekir El Nur vazifesine (!) başlamak üzere bir BOAC uçağıyla Londra'dan Sudan'a hareket ediyordu. Uçak Libya semalarından geçerken zorla Bingazi Havaalanı'na indirildi. Aynı sıralarda Haşim El-Ata'nın yeni rejimini darbeden bir kaç saat sonra tanıyan Irak'ın resmî bir uçağı yine Sudan'a giderken Suudi Arabistan semalarında Cidde Havaalanı'na 5 km. mesafede havada infilâk etti. Uçakta Irak komünist Baas partisinin ileri gelen şefleri bulunuyordu.

Aynı gün içinde cereyan eden bu iki hadise Sudan'da bir anda panik yarattı. Durumdan istifade etmesini bilen Cafer El Nümevri karşı bir darbe yaparak idareyi tekrar ele geçiriyordu. Karşı darbe sırasında Haşim El-Ata ve arkadaşlarının toplandı halinde bulunduğu ihtilâl Komuta Konseyi binası da top ateşine tutulmuştur. Ve 4 gün sonra ki bu ikinci darbe ilkinin tam tersine çok kanlı cereyan etmiştir.

Cafer El Nümevri darbeden hemen sonra komünist avı için halkı yardıma çağırmıştır. Önümüzdeki günlerde Sudan'dan komünistlere karşı bir hareket haberleri gelirse şaşılmalıdır.

NETİCE

Şu an Arap alemi tam bir keşmekeş içinde. Eline birkaç asker geçiren her kim olursa olsun darbe yapmaktadır. Bir taraftan Irak, Ürdün'ün «Arap Birliği»nden atılmasını isterken, diğer taraftan Libya ile Fas ve Ürdün'ün arası gittikçe açılmaktadır. Arap aleminin bu şekilde kendi kendini yemesi elbetteki İsrail'i rahatlatmakta ve Orta-Doğu'daki İsrail teklîkesini unnutturmaktadır.

Sudan'da cereyan eden son hadiselerle Araplar arasındaki anlaşmazlıklar şüphesiz artacaktır. Önümüzde ki günlerde Orta-Doğu değişik ve büyük hadiselere sahne olabilir.

ORTAK PAZAR'IN SİYASİ KURULUŞ OLDUGU HALÂ İNKÂR EDİLEBİLİR Mİ?

Geçen hafta içinde Almanya'da neşredilmekte olan «Die Welt» gazetesinde bizim için hayli enteresan olan bir haber çıktı. Yüksek trajik Die Welt gazetesinde çıkan bu habere göre Ortak Pazar yetkilileri Ortadoğu buhranını halletmek üzere bir barış plânı hazırlamışlardır.

Gazetede ifşa edilen barış plânında İsrail ve komşularının ne şekilde mutabakata varabilecekleri hususu madde madde ortaya konulmakta ve Kudüs'ün surlar içinde kalan kısmı ile kutsal yerlerin «Uluslararası idari bir statüye» kavuşturulması istenmektedir.

Raporun tahlilini konumuz dışında bırakıyoruz. Fakat raporun varlığı ve ifade ettiği mana bizi doğrudan doğruya ilgilendiriyor.

Türkiye Ortak Pazara girmek üzere teşebbüse geçtiğin de buna karşı çıkan vatanseverler: «Ortak Pazarın sadece

iktisadî bir anlaşma olmayıp, kuruluşundaki asıl sebebin politik olduğunu, Türkiye'nin Ortak Pazara girmesiyle ileride istikbalinin bile tehlikeye girebileceğini belirtmişlerdi.»

O zamanların hükümet adamları ise; «Ortak Pazar'ın sadece ekonomik bir topluluk olduğunu, siyasi yönünün katıyken mevcut bulunmadığını» ısrarla iddia etmişlerdi.

Ama son çıkan haber Ortak Pazar'ın doğrudan doğruya siyasi meselelere eğilebileceğini ispat etmiştir.

Politik anlayıştan ve ileri görüşten tamamen mahrum olan politikacıların milletlerin mahvına sebep olacakları muhakkaktır.

İsterse gaflet eseri olsun, isterse hıyanet eseri olsun, millet, yapılan ikazlara rağmen kendisini göz göre göre tedrici bir esarete ve dolayısıyla yok oluşa itenleri affetmeyecektir.

Lozan üzerindeki örtüyü kaldırmak istedik. Çünkü Lozan bilinmeyince, bugün Türkiye'nin içinde bulunduğu durumu değerlendirmek, buhranın sebeplerini tesbit etmek, yarın için milletimizin hayrına kararlar almak, beynelmilel politikalar içindeki yerimizi tesbit etmek, kimlerin dostumuz kimlerin düşmanımız olduğunu bilip vaziyet almak mümkün olmayacaktır. Lozan, Türkiye için böylesine hayati bir mahiyet arz etmek tedir.

Lozan'da yapılan taahhütler neticesindedir ki bugün, milletimiz zaman zaman kanayan çibanlarından kurtulamamıştır. Türkiye'nin elli yıllık hayatının, buhranlı yılların da sebepler araştırılmış gelip Lozan'ın bizim taraflarımızdan görülmek istenmeyen bir madde-sine dayanmıştır. İtiraf edememiştir. Üstüne cila sürmekle altındaki yaranın kapanacağını zannetmiştir. Halbuki yara için için kanamıştır. Lozan'ın bir kısım çevrelerce «Tabu» muamelesi görmesi neticesinde yaralara neşter vurulamamıştır. Evet yaranın üzerine cila sürülmüştür. Geçen günler yaranın derinleşmesini sağlamaktan başka bir işe yaramamıştır. Devre devre karşılaştığımız buhranlar, basit sebeblere ve gıcıci, günübirlik çözüm yollarına bağlanmış, köklü bir tedbir getirilmediği için, ızdıraplı dönemleri geride bırakmamışlardır. İşte varıp varıp Lozan'da düğümlenen hadiseler gerçek çözüm yolunu getirmek için düşünen

kafaların, tarihimizdeki olaylar üzerinden «bilinmezlik» örtüsünü kaldırmaları gerekmektedir. Bugün Kıbrıs, Batı Trakya, Boğazlar, Musul-Kerkük, Adalar azınlıklar, gibi meselelerin neticesiymiş olduğunu kim iddia edebilir? Bütün bu konular Lozan'da karara bağlanmış ve fakat hala da bizim için problem olmaktan çıkmamış konulardır. Bugünün veya yarının devlet adamları, milletimizi bağlayan bu ve benzeri anlaşma ve ahidlerin zaman aşımına uğramış maddelerini gözden geçirmelidirler.

Misak-ı Milli, milletin ızdırap duyan insanlarının, en buhranlı günlerimizde tesbit etmiş oldukları vatanın müdafasını sağlayacak asgarî şartları ihtiva ediyordu. Acaba Lozan Misak-ı Milli'yi ne kadar gerçekleştirebildi? Bunları bilmemiz gerekmektedir. İşte aşağıda sizlere sunacağımız inceleme, herhangi bir ferdi veya fertleri itham düşüncesinden uzak objektif tahlilleri ihtiva edecektir. Bu yapılırken elbette iyi olana hakkı olan şükran borcumuzu ifa edeceğimiz gibi hatalı olanların da hatasını göstereceğiz. Bu aynı zamanda beynelmilel bir anlaşma için masa başına oturacak kimsenin karakter ve kapasitesini de tayin etmeye yarayacaktır. Yapılan beceriksizleri gördükçe, hala yapılmakta olan hataların düzeltilmesi sağlanacaktır. İncelememizin, çeşitli çevreler için faydalı olacağını ümid edivorum.

Lozan'da Boğazlar Meselesi

BOĞAZLARIN EHEMMİYETİ :

Asya'yı Avrupa'ya bağlayan Boğazlar dünya üzerinde çok önemli bir yer işgal etmektedir. İnsanlar ayrı ayrı cemiyet olarak yaşamaya başladıkları zamandan beri, Boğazların önemi gözönünde bulundurulmuş çeşitli devlet başkanları Boğazları sinesinde barındıran İstanbul'a sahip olmak istemişlerdir. Boğazlar'ın jeopolitik ve stratejik ehemmiyeti ne Napolyon'un ne de Lenin gibi devlet adamlarının gözünden kaçmamıştır.

Boğazların önemi sadece askeri yönden değil, siyasi ve ekonomik yönden de çok büyüktür. Asya'yı Avrupa'ya bağlama yönünden beynelmilel, Anadolu'yu Trakya'ya bağlama yönünden Türkiye için önemi inkâr kabul etmez bir gerçektir. Günün her saatinde Karadenizde kıyası bulunan veya diğer denizci devletlerin Boğazlardan sayısız yolcu ve yük gemisi geçirdiğini ve en kes tırme yolun bu olduğunu düşünürsek, iktisadi bakımdan Boğazların önemi belirecektir.

BOĞAZLARIN UMUMİ DURUMU

Çanakkale Boğazı ve İstanbul Boğazı genellikle «Boğazlar» kelimesiyle birlikte ifade edilir. Ege'yi Marmara ile bağlayan 64 km. boyundaki Çanakkale Boğazı ve iki yanı müdafaaya çok elverişli çıkıntı ve tepe lerle çevrili olan İstanbul Boğazı

dünyanın en stratejik mevkiinde bulunmaktadır.

«Akdeniz tarihin başladığı günden beri medeniyet ve ticaret havzasıdır. Şark ve Garp yetiştirdiklerini hem bu denizde birbirine ulaştırmış, üç eski kıta Asya, Avrupa ve Afrika bu denizle birbirine ulaşmıştır. Akdeniz bugün de dünyanın en büyük menfaatlerinin merkezidir. Karadeniz ise Rus ve Türk illerinin Bulgaristan'ın, Romanya'nın, Avusturya'nın, hattâ Yugoslavya ve Macaristan'ın birbirlerine ve öbür denizle kıtalara varma yoludur.» (1)

Yukarıdaki cümleler Boğazların dünya politikasında ne kadar önemli yeri olduğunu teyit etmektedir. **BOĞAZLARIN TÜRKLER İÇİN ÖNEMİ**

Boğazlar Türkiye'nin can damarıdır diyebiliriz. Çünkü iktisadi, siyasi, askeri ve jeopolitik bakımından boğazların varlığı milletimiz için ayrı bir önem arz etmektedir.

Türkiye'nin ihracatının çoğunluğuyla, ithalatın dörtte üçünün İstanbul'dan yapılması, sanayi bölgesinin İstanbul ve çevresinde toplanması, yüklemeye ve boşaltmaya alt gayet elverişli limanların bulunması, boğazların iktisadi önemini ortaya koyar.

Türkiye iki kara parçasından meydana gelmektedir. Anadolu ile Trakya arasındaki alâka boğazlar vasıta-

ısıyla kurulabilmektedir. Bu durum boğazların iki kıta arasındaki köprü lük vasfını ortaya koymaktadır. Bu da boğazların siyasi önemini belirtir.

Boğazların savunmaya son derece müsait oluşu (Çanakkale müdafaası bunun en güzel örneğidir.) sebebiyle en imkânsız zamanlarımızda dahi bizden çok kuvvetli düşmanlarımızı yerle bir ettiğimiz düşünülürse boğazların askeri bakımdan Türkiye için ne kadar önemli bir yer işgal ettiği ortaya çıkar.

Boğazların Türkiye için olan ehemmiyetini tekrar Prof. M. Cemil Bilsen'in ağzından dinleyelim:

«Kendi ülkesi içinde olmaları, Avrupa ve Asya'daki toprakları birbirlerine birleştirmeleri, dün payitaht ve bugün de en büyük şehir olan İstanbul'un ve bütün tarihi eserlerin onlar üzerinde bulunması itibariyledir. Ülkesinin birliği ve ülke birliği ile Avrupa ve Asya içlerinde bir mevki tutması, bir Avrupa devleti olması (toprağının bir kısmının orada bulunması sebebiyle) boğazların ülkesini ayırmamasına bağlıdır. Anadoluya dayanmayan Rumeli boğulur, Avrupa'nın hükmüne geçer. Rumeli'nin Anadolu'ya sağlam dayanabilmesi ise, boğazların kendi hükmünde olmasına bağlıdır. Demek ki ülke birliği, devlet için hayat ve istikbal demektir. İstiklâl demektir.

Bundan başka boğazlar müdafaaya çok elverişli olduğu için bir ihtilâfta onları elde bulunduran devlete başlı başına bir üstünlük temin eder. Bundan dolayı bir harbde bir devlet tarafından işgal edilmek istenmeleri Türkiye'nin kararı üzerinde müessir olacak ve Türkiye'yi hiç istemediği halde beynelmilel bir ihtilâfla taraflar arasına sürükleyecektir.» (2)

BOĞAZLAR RUSYA İÇİN NİÇİN ÖNEMLİDİR?

Yukarıda boğazların stratejik ve ekonomik önemini belirtmiştik. Rusya bunu gayet iyi bildiğinden boğazları eline geçirmeden rahat edemeyecektir. Prof. Ronouvi (Sorbon Üniversitesi profesörlerinden) boğazlarla alâkalı olarak yazdığı eserinin önsözünde: «Rusya'da şu kanaat yaygındır ki, Rusya'nın büyük devlet olarak açılışı, ancak İstanbul ve Çanakkale üzerinde hüküm ve nüfuzu nu kurmakla mümkündür. Boğazlar meselesi de ancak katı olarak bu şekilde hallolunabilir.» demektedir.

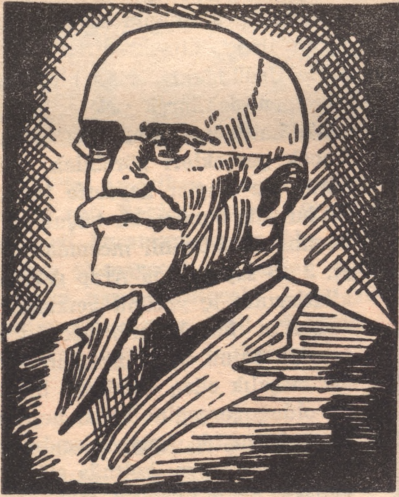
Rusya bu fikrinden hiçbir zaman vazgeçmemiştir. Çarlık Rusyası 1917'de bolşevikler tarafından yıkılınca kadar bu emelle yarıp tutuşmuş, bolşevikler ilk zamanlarda Rusya'da yeni kurulan komünist rejimi tutturabilmek için Türkiye ile dost geçinmeye çalışarak boğazlar meselesine el atmamışsa da daha sonraki yıllar

ERİNE BİR İNCELEME

da iğrenç niyetini tekrar dolaylı veya direkt yollardan ortaya koymuştur

Rusya için boğazların önemini Prof. Renove şöyle dile getiriyor: «Akdenize. ılık denize çıkma meselesi, herhangi bir Rus hükümeti için geçici bir hedef değildir. Ve olamaz. Onun önüne bu temelli meseleyi her lâhza koyan şey, coğrafi şeraitler. Donan denizin kıyısı, ancak kısa bir yaz müddetinde don'suzdur. Baltık limanları kışın bir kısmında mahsur dur. Ve şimal denizine ileten geçitler, Danimarka'lılar elindedir. Ancak Karadeniz'in kıyılarıdır ki gemi işletmeğe daima açıktır. İmdi imparatorluğun denizci hayatının buralarda toplanması pek mantıktır. Bu husus ki Donetz'in zengin buğday tarlaları ve maden havzası için ihraç limanları bu kıyılardır.

Boğazların Ruslar için ne kadar önemli olduğu Rus - Japon harbi sırasında her vakitten daha açık o-

— Lozan'da Yunanistan'ın menfaatlerini, müttefiklerle elele, en şeytani desiselerle savunarak savunan, binlerce Türk çocuğunun kanlı katili Venizelos.

olarak gözüktü. Rusya'nın Baltık donanması, Tsoushima felaketi ile bitecek olan büyük gayreti yaparken, Rusya'nın Karadeniz donanması boğazları geçmek müsaadesine malik olamadığı cihetle limanlarda oturdu kaldı.»

Yukarıdakilere ek olarak:

1 — Kara yolu ile yapılan nakliyatın deniz nakliyatına nazaran 25 kere daha fazla pahalı olması.

2 — 1912de Osmanlı İmparatorluğu'nun boğazları kapatması neticesi Rusya'nın her ay 30 milyon rubleden fazla zarar etmesi,

3 — Rusya için boğazların başka bir önemi de pazar ve sömürge durumunda olan Şark devletlerinde yeni yeni sanayi maddelerinin bulunması. (Kömür, petrol, demir gibi.)

LOZAN KONFERANSI

«Hasta adam» denilerek, mirası paylaşılmaya kalkışılan aziz milletimizin, ölmediğini ve ölmeyeceğini, ayakta dimdik durduğunu verdiğimiz Millî Mücadele ile bütün dünya ya kabul ettirdik Gizli eller tarafından Anadolu içlerine gönderilen şımarık Rum palikaryalarının denize dökülmesiyle birlikte İngiltere, Fran-

sa, İtalya ve Yunanistan bir davette bulunarak bizi Lozan'a anlaşılmaya çağırdı.

Lozan'da, müttefik devletlerin mürahhaslarının çok kurnaz ve siyasi olmaları, aksine bizim mürahhas he yetinin son derece ehliyetli oluşu ve siyasi kapasiteden mahrum bulunusu savaşı fiilen kazanan ve galip durumda olan milletimizi masa başında mağlup duruma düşürdü. Ve milletimizi Lozan'da temsil etmeye gönderilen şahısların en hafif tabiri bu politik basiretsizlikleri, milleti mizin döktüğü kanların neticesini almasını engelledi.

Lozan'da boğazlar hakkında üç muhteşif görüş çarpıştı:

1— Müttefik devletlerin istekleri,

2— Rus istekleri,

3— Türk isteği,

MÜTTEFİK DEVLETLERİN İSTEKLERİ

Boğazların hem ticaret, hem de harp gemileri için mutlak olarak açılması, Boğazların teminat içinde beynelmilel bir komisyona bırakılması ve etrafının silâhsızlandırılması. Buna bağlı olarak Türk hava, kara ve deniz kuvvetlerinin tahdit ve murakabe edilmek istenmesi.

RUSLARIN İSTEKLERİ

Boğazların yalnız ticaret gemilerine açık olması, bu denizde kıyısı olan devletler için kapalı sayılması bu itibarla bütün harp gemilerine kapalı tutulması Türkiye'nin boğazları tahkim eylemesi.

TÜRKİYE'NİN İSTEKLERİ

Misak-ı Milli'nin 4. maddesi ile tayin olunduğu üzere boğazların İstanbul ve Marmara'nın emniyeti şartıyla cihan ticaretine ve beynelmilel nakliyata açık bulundurulması. (Lozan, Cemil Bilsel, Cilt 2 Shf 348)

TEMSİLCİLER

Lozan'da Türkiye'yi Hariciye Vekili Yusuf Kemal beyin istifasıyla yerine geçen Hariciye Vekâletini üzerine alan İsmet Paşa, Sağlık Vekili Dr. Rıza Nur ve Maliye Vekili Hasan beyler temsil ediyordu. Türk murahhaslarının mütercimi ise İst. Başhahamı Hayim Naum'du.

İngiltere'yi aynı zamanda kongre başkanlığını deruhte eden Lord Kürzon temsil ediyordu.

Fransız heyetine birinci konferansta R. Poincare, ikinci konferansta General Pelle getirilmiştir.

İtalya'ya ise Marki Garoni temsil etmiştir.

Rusya'ya temsilen konferansta Çiçerin bulunmuştu.

Yunanistan'ı ise Venizelos temsil etmekteydi.

Bütün bunların yanında ayrıca Japonya, Bulgaristan, Belçika, Portekiz, ve Amerika gibi devletler de ya taraf olarak, ya da müşahid sıfatıyla konferansa iştirak etmişlerdi.

MÜRAHHASLARIN DURUMU

Lozan'daki devletlerin mürahhas heyetlerinin içinde en talihsiz olanı Türk murahhas heyetidir denilebilir.

Lozan'da, defalarca hücum ve saldırılara rağmen cesur, kararlı, ısrarlı ve mert Türk milletinin bükülme-ye kolunu kesmek ve vücudu

nu hareketsiz hale getirmek için, zahiri ve kukla düşman Yunanistan başta olmak üzere hemen hemen bütün Avrupa bize karşı birleşmiştir.

Bunun yanında kurnaz ve siyasi Avrupa mürahhaslarının devamlı taarruz halinde bulunarak insiyatifi ellerinde tutmaları, Türk mürahhas heyetinin bazen diğer mürahhasların pohpohlamalarına aldanmaları, bazen de tehditlerinden korkmaları, görüşülen mevzuların bir çoğunda bizim heyetimizin ihtisas kesbetmiş olmaları, kaşarlanmış Avrupalı mürahhasların hücumları karşısında Türk mürahhaslarının daima antitez durumunda kalmaları gözönünde bulundurularak yapılacak bir Lozan incelemesi bizlere hadiselerin gerçek yönünü çok daha iyi gösterebilecektir.

Lozan'da müttefiklerin kulakları daima kendi ağızlarından çıkanları işitmiş, Türk mürahhaslarının isteklerini duymamazlıktan gelmiş, bunun karşısında Türk mürahhasları da di retmeyince iş tamamen felâket olmuştur.

Meselâ askerden arınılmış bölge konusunda Lord Kürzon: «Eğer Türk teklifleri kabul edilirse, müttefiklerin teklifleri hemen hemen bütünüyle geçersiz kılınmış olacak» (3) demiştir. Türk temsilci heyeti Limni ve Semdrek Adalarına muhtariyet verilmesini ve Yunan donan-

— Türk Murahhas Heyetinin reisi İnönü. Lozan'da Türkiye'ye ne kazandı, bunu gövül rahatlığıyla cevaplandırabiliyor mu? Bugün başımıza dert olan iç ve dış politika meselelerimizin mesulü kimdir? Şimdi biz soramazsak bile tarih soracaktır.

masının buradan çekilmesini isteyince müttefiklerden: «L. Kürzon, şim diye kadar üç defa belirttiği gibi, dördüncü ve son defa belirtir ki müttefikler, Yunanistan'ın bu iki ada üzerindeki egemenliğini geri almak ve bu adalarda özerk bir rejim kurmak niyetinde değildir.» (4) şek-

linde bir tepkiyle karşılaşılmıştır.

Bu tip çıkışlar karşısında Türk mürahhas heyeti aciz davranmıştır. Ve icabında Türkiye'nin menfaatları bir kenara atılarak hatıra iş görülmüştür. Meselâ: «İsmet Paşa, bu yüzden oturumun iki gün sonraya ertelenmesini istemektedir. Fakat Lord Kürzon'a duyduğu saygıyla ertesi gün saat dörtte toplanılmasına razı olmaktadır.» (5)

Ve Lord Kürzon'a karşı duyulan saygıdır ki (!) Lozan'da bize çok şeyler kaybettirmiştir.

MÜTTEFİKLER TEZ DURUMUNDAYDI

Kongrenin başkanlığını yapan Lord Kürzon taarruz politikasını izlemiş ve daima tez olmuştur. Çünkü bu kurt politikacı savunmanın ya rı mağlubiyet anlamına geldiğini gayet iyi bilmektedir.

Milletler ve devletler arasında cereyan eden mücadelelerin değişik şekillerde fakat eldeki bütün maddi ve manevi vasıtalarla devam ettiğini idrak edemeyen zihniyet malesef Lozan'da mağlup olmuştur. Evet mağlup olan milletimiz değil, yukarıda belirtmeye çalıştığımız aciz politika anlayışındır. Ve Lozan'da da bu savaş bütün yönleriyle devam etmiştir.

Müttefiklerin ve Yunanlıların galip olan Türkler'in hakkını vermek ve adaletli bir anlaşma yapmak yerine, Türk milletine karşı uğramış oldukları mağlubiyeti ve savaşta gaddarca, zalimce yollardan elde edemediklerini siyasi voldan elde etmek istedikleri Lozan'ın daha ilk gününden belli olmuştu.

En az düşman politikasından üstün olmayan bir politika devletlerin hayatini devam ettiremez. Bu sebeple Lozan'da da dünya politikasını bilen, uyanık, kararlı, cesur ve iradesi çelikten bir mürahhas heyetine ihtiyaç vardı. Hele savaştan bütün engellere rağmen galip çıkmış bir devletin temsilcilerinin devamlı taarruz halinde bulunmaları şarttır. Çünkü tavizi galip değil, mağlup verir. Ama Lozan'da tavizi veren (dün ya tarihinde ender rastlanan vakalardandır) Türkiye olmuştur.

Mürahhas heyetinin kararsız ve korkak tutumundan cesaret alan Lord Kürzon'un; «Türkiye'nin direktmesi Ankara'da birşey ifade eder, burada asla.» diyerek gittikçe şirretliğini artırması, bunun karşısındaki sessiz tutumumuz insiyatifi tamamen düşman kuvvetlerin eline geçirmiştir.

(1) Hukuk-u Düvel Prof. Cemil Bilsel, Lozan, II. Cilt, Shf. 302

(2) Aynı eser, Shf. 303.

(3) Lozan Barış Konferansı Tutanaqları, belgeler, shf. 269.

(4) Aynı eser, Shf. 270.

(5) Aynı eser, shf. 284.

Orta - Doğu Gerillaları Kimin Kavgasını Veriyormuş?

GERİLLALAR

Resmî Ürdün kuvvetleriyle Arap gerillaları arasında devam eden şiddetli çarpışmalar yüzünden pek çok gerillanın İsrail'e sığındığı bildirilmektedir. Durumun tamamen aleyhlerine döndüğünü gören gerillalar Şeria nehrini geçerek İsrail'e sığınmışlardır. Geçen hafta içinde bir açıklama yapan İsrail yetkili makamları bugüne kadar 75 ten fazla gerillanın

teslim olduğunu bildirmektedir. Bunlardan silahlarını İsrail'e kadar muhafaza edip taşıyabilenler bu silahları İsrail makamlarına teslim etmişlerdir.

Olaylar hakkında açıklama yapan Ürdün askerî sözcüsü: Pek çok gerilla geri dönüp kendilerini yetiştiren İsraili Haber Alma Örgütü yetkililerine sığındılar. İsrail'e sığınan bütün gerillalar İsrail ajanıdır.

Öte yandan Filistin ihtilal Komutanlığı yayınladığı bildiri: «Ürdün zulmüne dayanamayan pek çok Filistinli kardeşimiz İsrail topraklarına sığınmak zorunda kalmıştır. Bu şartlar altında İsrail ordusunda bile hizmet etmeye hazırız.» Ürdün'den kaçan gerillalar İsrail'e sığınmaya devam etmektedirler. İsrail keşif uçakları ise sınırı geçen gerillaları derhal tesbit ederek kendilerine yardım et-

— 18 ay önce El-Fetih ve diğer gerillaların ne olduklarını açıklamış tık. O zaman bazı çokbilmişler «mübalaga ettiğimizi» yazmışlardı. Gerillalar İsrail'e bağlılıklarını ilân ettikten sonra da aynı fikirde midirler?

mekte ve kamplara taşınmaktadır. Gerillalar İsrail ordusu tarafından çok sıcak bir ilgiyle karşılandıkları bildirmekte ve böyle bir yakınlığı düşmandan görmenin mümkün olmadığını itiraf etmektedirler. Bundan böyle Ürdündeki gerilla birliklerinin tamamen dağılarak pek çoğunun İsrail'e katılacağı sanılmaktadır.

Ancak gerçekleri görebilen gözleri bütün bu olaylar hayrette bırakmaz. Bu hussuta bundan bir buçuk yıl önce 17 şubat 1970 tarihli mecmuamıza Sayı: 3 6 sayfamızda Arap gerilla teşkilatlarının iç yüzünü açıklamış ve Arafat'ın bir Yahudi çocuğu olduğundan tutun da El-Fetih'in Siyonizme maşalık eden komünist bir teşkilât olduğuna kadar hepsini bir bir anlatmıştık. Ama ne acıdır ki gafletle ihaneti aynı koltuğa sığdırmaya çalışan Arap liderleri gibi malesef millî cephemizde de gerillaları haklı ve masum gösterme gayretleri temayüz etmişti. Ve fikirlerimiz fazla mübalagalı bulunmuştu. Fakat biz hak bildiğimiz yoldan dönmedik. İşte şimdi de —defaatle olduğu gibi— düşmanın maskesi bir kere daha düştü ve tahmin ediyoruz ki bu son maske olacak. Artık kral Hüseyin bile anlamış olacak ki, gerillaların yakında yahudi uşağı olduğunu nihayet kabul ve itirafı.

Evet... Arap gerillalarının nasıl bir yahudi uşağı olduğu bugün artık su götürmez hakikat olarak gözümüzün önünde duruyor. Gerillaların İsrail'den, «bir düşmana yakışmıyacak yakınlık gördük. Artık İsrail ordusunda bile hizmet etmeye hazırız» gibi itirafları, bu gerillaların emperyalizmin maşası olduğu gerçeğini başka hiç bir iddia unsuruna lüzum hissettirmeksizin doğrulamaktadır. Zaten bu gerilla teşkilatlarının kuruluşundan bu yana yaptıkları faaliyeti inceleyecek olursak İsrail'e karşı —göstermelik bir iki taaruz hariç— en ufak bir düşmanlık temayülü görülmemiştir. Gerillaların hedefi daima komünist bir Arap dünyası kurmak olmuştur. Ve bugüne kadar bunun için çalışmışlardır. Hatta şu anda İsraille geçen gerillalar avnen şöyle demektedirler: «Filistinlilerin tek yapacağı şey İsrail ile anlaşıp bir arada barış içinde yaşamaktır». Zaten İsrail'in de isteği bu değil mi?

— Resim, Time dergisinin kapağını göstermektedir. Nixon'un dümeninin kimlerin elinde olduğu çok açık ifade ediliyor.

VIETNAM HARBI VE AMERİKA

Amerika Birleşik Devletlerindeki harp sanayii hemen hemen %100 nisbetinde beynelmilel yahudiliğin hakimiyeti altındadır. Yahudi sermayedarların imal ettirdiği silahların deneme ve tüketim sahası ise Vietnam'dır.

Vietnam'da savaşın bugüne kadar Amerika lehine çoktan sona ermesi gerekirken, yahudiliğin maddî menfaatı bu neticeyi engellemiştir. Vietnam'daki Amerikan kuvvetleri, defaatle, kesin neticeyi almak üzereyken son darbenin vurulmasına bizzat Amerikan askerî makamları mani olmuştur. Bu da beynelmilel yahudiliğin Amerikan askerî kuvvetlerine ne derece sızmış olduğunu gösterir.

Beynelmilel yahudilik iç savaşlarla parçalanmış devletlerin, hakim gücünün daima komünist olmasını arzu etmiştir. Çünkü beynelmilel yahudilik dünya hakimiyetine ancak komünist devletler vasıtasıyla geçeceğine inanmıştır.

Fakat Vietnam'da günümüze kadar devam eden savaş son zamanlarda, beynelmilel yahudiliğin bütün gayretlerine rağmen Amerika lehine neticelenmeğe yüz tutmuştu. Bu gerçek beynelmilel yahudiliği Vietnam'daki savaşı artık sona erdirmek gerektirdiği fikrine itti. Bu hususun temini için Amerikan kamu oyunu tamamen savaş aleyhine çevirecek bir oyun gerekiyordu. Bir yahudi olan Daniel Ellsberg'in Vietnam hususunun gizli raporları ifşasından sonra yahudiliğin istediği istikamette Amerikan efkârı umumiyesi dalgalanmağa başladı.

Amerikan Milleti Yahudi İhtirasına Köle Ediliyor

GÜNÜMÜZDE RUSYA'NIN DURUMU

Slav yöneticilerle yahudi yöneticiler arasında cereyan eden soğuk harp bugün Rusya'yı sarsar duruma gelmiştir.

Rusya'da slaviclik akımının liderliği yapan en önemli iki sima, Komünist Partisi 1. sekreteri Brejnev ve Devlet Başkanı Podgorni'dir.

Komünist partisinin ideologu yahudi Mikail Suslov, politbüro üyesi yahudi Alexander Şelepın, komünist partisi ileri gelenlerinden yahudi Liberman ve bunların kuklası pozisyonunda olan A. Kosigin Rusya'da yahudi menfaatlarının hadimi olarak görülmektedir.

Beynelmilel yahudiliğin hakimiyetinin Rusya'da yavaş yavaş azalması ve slavicliğin ağır basmaya başlaması, yahudilik açısından slavların güçlü liderlerinin tasfiyesini zarurî kılmaktadır.

ÇİN'İN DURUMU

Çin'de komünist ihtilalin gerçekleşmesinde en önemli rolleri Çin'e dışardan gelen yahudiler oynamıştır. Mitchell Barodin, Besse Lominadse, Jozef Pagany, Hans Novman v.s.) Dün Çin'de yahudiliğin temin etmiş olduğu bu hakimiyet gizli bir şekilde aynen devam etmektedir.

YAHUDİLİĞİN İZLEDİĞİ POLİTİKA

Rusya'da hakimiyeti elinden kaçırma tehlikesi ile karşı karşıya kalan beynelmilel yahudiliğin bugünkü planı Çin-Amerikan yakınlaşmasını temin ederek Rusya'yı yola getirmektir.

Nitekim Nixon ile Mao arasındaki görüşmeyi temin için Çin'e gönderilen H. Kissenger'in (Nixon'un dışişleri müşaviri beynelmilel yahudiliğin önemli sinalarından biri oluşu şayanı dikkattir.

Yahudilik dünya hakimiyetini tesis için hazırladığı «Sion önderlerinin protokolleri»nin yedinci faslında şöyle diyor: «Eğer umum bize karşı yaklaşır, onlara Amerikan, Çin veya Japon toplarıyla cevap vereceğiz.» (1)

İşte bu niyet bir sefer daha kendini ortaya koymuştur. Nitekim Amerika'nın Çin'e vaklaşmasını Japonya'da tasvip ettiğini dünya efkârı umumiyesine açıklamıştır.

NETİCE

Netice itibarıyla Vietnam harbi yakın bir gelecekte Çin lehine neticelenecektir. (Güney Vietnam'ın komünistleşmesi muhtemelen dünya efkârı umumiyesini uyutmak için bir müddet geriye itilecektir.)

Kızıl Çin Amerika ve Japonya'dan temin edeceği destekle Birleşmiş Milletlere kabul edilecektir.

Çin-Amerikan yakınlaşması Rusya'da bir takım suçlamalara yol açacak, muhtemelen Brejnev ve Podgorni'nin tasfiyesi söz konusu olacaktır.

Çok uzak bir ihtimal olmakla beraber, Rusya'da duruma slaviclar hakim olursa, Rusya; Çin, Amerikan ve Japonya vasıtasıyla terbiye edilecektir.

Vietnam'ın komünistleşmesiyle kapana kısılmış bir başka yerde açılacaktır. Bu bir ortadoğu devleti (mesala Ürdün), bu bir Kıbrıs (dolayısıyla Türk-Yunan), bu bir Afrika veya Güney Amerika devleti olabilecektir. Çünkü yahudi ürettiği silahları tüketecek bir mahal bulmak zorundadır, bu milletlerin birbirini kırma pahasınada olsa.

Çin-Amerikan yakınlaşmasının objektif tahlili bize maalesef bu gerçekleri göstermektedir.

(1) Millet Düşmanlarının İhanet Planları. (Belgeler) Kemal Yaman. Shf. 93.

— Nixon, beynelmilel yahudiliğin şeflerin dümen suyunda Amerikan milletini sürüp götürmektedir. Resim, Nixon'a telkin yapanları ifşa eden en açık belgedir Yahudi Henry Kissinger (solda), Nixon'un baş müşaviri olarak telkinatını yaparken görülüyor.

ŞİMDİ KOMÜNİSTLERİ KİM TOPLAYACAK ?

**BİR ANARŞİ YUVASI (TİP)
DAHA KAPATILDI**

Günümüze kadar adı çeşitli anarşist hareketlere karışan Türkiye İşçi Partisi geçtiğimiz hafta içerisinde Anayasa Mahkemesi tarafından kapatıldı.

Anayasanın 57. maddesindeki ilkelere ve 648 sayılı siyasi partiler kanunun 89. maddesindeki yasaklara aykırı davranışlarda bulunan TİP idarecilerinin 5 yıllık siyasi hakları da böylelikle ellerinden alınmış oldu.

Kurulduğundan bu yana Anadolu'nun dört bir yanında devamlı olarak anarşi çıkartan ve komünizan her türlü faaliyetlerle yakından veya uzaktan alakası bulunan TİP'ni gerek kuranların, gerekse şimdiki idarecilerin komünizm suçundan defaatle

— TİP'in Amerikan yetiştirmesi komünist şefi Behice Boran. Şimdi 5 yıl parti kuramayacak ve bir partiye üye olamayacak. O halde faaliyetlerini nasıl yürütecek? Legal yürümeyeceğine göre Gizli Komünist Partisi'ne üye olur herhalde...

mahkemeye düşüşleri yukarıdaki iddialarımızın kanunî ispatıdır.

Televizyon'da yapılan bir açık oturumda kendisinden komünist olmadığını millete ilân etmesi istendiğinde, bunu reddeden Behice Boran'ın başkanı bulunduğu TİP'in çok ender olarak milletin istekleri istikametinde karar veren Anayasa Mahkemesi tarafından kapatılması mille

timiz arasında büyük bir memnuniyet doğurmuştur.

BİR MASKE DAHA DÜŞTÜ

Bugüne kadar yazdığı yazılarında devamlı olarak bilimsellik maskesi arkasına gizlenerek aydın geçinen çevrelere (!) fikir empoze etmeğe çalışan dönme Abdi'de nihayet iğrenç niyetini ortaya koydu.

Strateji tartışmaları sebebiyle diğerlerinden ayrıldığını her zaman dile getiren bu aydın (!) sosyalist yazar sosyalizmin mahkum edilemeyeceğini söylüyor, yazısına devamlı: «İtalya'da faşizmden komünizme kadar her türlü görüş serbestçe örgütlenilmekte ve parlamentolar düzen içinde yerini alabilmektedir» diyerek Türkiye'de komünist partisinin kurulmasını bile isteyecek cesareti, Sıkıyönetimin bulunduğu şu sıralarda bilimsellik maskesinin arkasına sığınarak bulabilmektedir.

Komünizmin (veya sosyalizmin) kurucusu Marks olduğuna göre ve Marks, «işçi sınıfının iktidara ancak ihtilâl yoluyla varabileceğini» söylediğine göre, dönme Abdi de bir sosyalist olduğuna göre, demokratik yollardan başa gelebilecek bir sosyalizmin istemesi milleti sadece uyut maktan başka ne olabilir?

Kastro Küba'da komünist ihtilâli gerçekleştirdikten sonra yaptığı konuşmada: «Ben zamanında komünist olmadığımı söylemiştim» diyerek yalancı olduğunu itiraf etmiştir.

Şu değişmez bir kaidedir: Her sosyalist (komünist) mutlak bir yalancıdır. Ve bütün dönmelere de hatırlatırız ki, millet yalancılara itibar etmez.

AYBAR PARTİ KURUYOR

Öte taraftan fırsattan istifade etme zamanının tam geldiğine inanan yahudi haham Kostantin Bozeçki'nin torunu Mehmet Ali Aybar, derhal yeni bir parti kurma hususunda yoldaşlarıyla temaslarına başladı. (Daha önce TİP ile münasebeti kalmadığından siyasi hakkı elinden alınmamıştır.)

«Eski Tüfek»lerin bir çoğu sıkı yönetim dolayısıyla yurt dışına kaçtığından meydan Aybar'a kalmıştı. Yurdun dört bir tarafında yumurta,

domates çürüğü ve hakaretlerle karşılaşan yahudi çocuğu Aybar'ın bu teşebbüsü de mutlaka neticesiz kalacaktır.

ECEVİT VE KOMÜNİSTLER

Aybar parti kurma teşebbüsünde bulunadursun Ecevit'in CHP den kopma ihtimali de gün geçtikçe kuvvet kazanmaktadır. Aslında bir Marksist olan Ecevit'in kuracağı parti, korkak komünistler için Aybar'ın partisinden daha emin bir sığınak olacaktır.

Önümüzdeki günlerde komünistlerin CHP içine, Ecevit CHP den ayrıldığı takdirde yeni kurulacak Sosyal Demokrat Partiye, Halk evlerine ve CHP tandanslı birçok teşekküle sızacakları haberi şimdiden etrafa yayılmaya başlamıştır.

Gizlenmek ihtiyacı duyulduğu anda, daima kendilerini Türkiye'de C.H.P. nin kollarına atan komünistlerin bu davranışlarını son derece normal karşılamak gerekir.

Fakat milletimize ve ilgililere düşen vazife, gerekli uyanıklığı göstermektir. Milletimizin uyanıklığı düşmanlarını kahretmeye yetecektir

— Konstantin Bozeçki'nin torunu, TİP'ten ayrıldıktan sonra bir müddet partilerden bağımsız yaşadı. Şimdi TİP kapatıldı. Fırsat bu fırsat. Bağımsız kalan komünistleri toparlayabilir. Acaba Ecevit'i ne yapacak?

Zamlar İktidarı Zayıflatır

Gazete kâğıdına yapılan zamdan sonra şimdi de akaryakıt fiatlarıyla birlikte; odun ve kömüre de zam yapılmıştır. Öte yandan otel, elektrik, telefon ve havagazına da yeni belediye vergisi konulması kararlaştırılmıştır.

Akaryakıt fiatlarına litrede 7 ile 14 kuruş arasında ilâveler yapılmış ve yeni fiat terifesi geçen çarşambadan itibaren uygulanmaya başlamıştır. Ayrıca sivilaştırılmış petrol gazına da %8 oranında zam yapıldığı belirtilmiştir. Öte yandan eski hükümet zamanında kararlaştırılan, otel, elektrik, telefon ve havagazına konulacak olan be-

lediye vergileri ufak rütuslarla aynen kabul edilmiştir. Buna göre otel müşterilerinden yatak ücretinin %10'u kadar vergi alınacaktır. Telefon konuşmalarından da % 10'u ve hava gazının metre küpünden 2 kuruş vergi tahsil edilecektir. İlân ve reklâmlardan 20-200 lira arasında, radyo ve TV. reklâmlarından alınacak vergi ise %10-20 arasındadır.

Ancak zaten fakir ve dar gelirli olan milletimizin gittikçe artan bu fiatlara karşı dayanıklılığı günden güne azalmaktadır. Esasında millî hasılat adil bir şekilde dağıtılsa ve döviz kaçakçılığının önüne geçilse bu zamlara hiç ihtiyaç kalmıyacak

tır. Oysa millî servet ya İsrail'e ya da Yunanistan'a kaçırılmaktadır. Gittikçe fakirleşen devlet bütçemiz de daha fakir olan milletimize avuç açar duruma gelmektedir. Millet ise bu noktada iktidarlara suçlu görmektedir. Bu zamana kadar iktidar olan kimselerden iktisadî huzursuzluğumuzu tamir istikametinde dengeli bir adım göremedik. Dileğimiz komünist eşkiyanın sesinin kısıldığı Türkiye'de yeni hükümetin bu yaraya parmak basması ve millî sermayeyi yurdumuzda bırakıp milletimizin yükünü hafifletmesidir. Böyle bir hareket her vatanseverin tasvibini görcektir.

Kıbrıslı Kardeşlerimiz Yine Palikarya Kurşunlarına Hedef !!...

Türk ve Rum Cemaatleri arasındaki cemaatlerarası görüşmelerin beşinci bölümü 26 Temmuz'da başlıyor. Bu bölümde ilk olarak Türk yönetimi liderleri Rumların cevabına cevap verecekler. Türk cemaat meclisi başkanı Raot Benktas son temaslarını da yaptıktan sonra görüşmelere başlamak üzere adaya gitti.

Görüşmeler«barışa bir çözüm yolu bulmak amacıyla» yapılmaktadır. Ancak yapılacak temasların hemen arefesinde kasaba papazı Makarios'un tuzakları gözden kaçmamaktadır. Yunan basınında da etraflıca belirtildiğine göre Makarios derhal İç İşleri Bakanlığına yedek bir ordu kurulması için talimat vermiştir. Kurulacak olan bu yeni ordu «Milis Kuvvetleri» adını alacak ve sözde adadaki karışıklıkları önleyecektir. Bir iddia ise Makarios'un bu orduyu Yunan tehditlerine ve tuzaklarına karşı kullanacağıdır. Ancak bu iddia mesnetsizdir. Zira:

1. Makarios hiçbir zaman Enosis'e karşı değildir. Yani Makarios'la Atina arasında ihtilâf olsa bile bu stratejik ve taktik bir durumdur. Asla hedefin ayrılığı değildir.

2. Makarios ve Atina aynı anda geniş çapta silahlanmaktadırlar. Yunanistan ise adaya bol bol askeri malzeme ve asker yığmıştır. Bu durum ise Atina-Makarios mücadelesinden ziyade ortak düşmana yani Türkiye'ye ve Türklere karşı girişilmiş bir harekettir.

3. Ve nihayet bugün adada bulunan Rum ve Yunan kuvvetlerini Yunan subayları idare etmektedir. Meselâ şu anda Rum Muhafız Ordusu Komutanı Haralambopulos'u vazifesine Atina tayin etmiştir. Kurulacak Milis Kuvvetlerinin bünyesinde de bol miktarda yunan asker ve subayı bulunacaktır.

O halde geriye bir tek ihtimal kalıyor ki, gerçek olan da zaten budur: Makarios'un kuracağı Milis Kuvvetleri Türk Cemaatine karşı kurulan bir birlikten ibarettir. Gerisi hep bu ihaneti gizleyebilmek için ihdas edilmiş birer maskeden ibarettir. Makarios - Yunan Cundasından endişelenerek koltuğum tehlikede (!) diyerekten kimi kandıracağını zannediyor?

Yeni görüşmelerin başlayacağı şu günlerde bilhassa hariciyemizin ve Kıbrıs Türk liderlerinin son derece hassas ve dikkatli olmaları zaruridir. Zira Makarios her an yeni bir ihanetin ve komplonun içindedir. Ve bunu sahte hedeflerle gözlemeye çalışmaktadır. Oysa asıl hedef Türklere, Makarios ve Atina bir taraftan durmadan silahlanıp diğer yandan da gülyüz gösterirken bizim bu sırttan cehreye kanmamız safdillik olur. Düşmanın hedef ve stratejisini bilelim ve kendimiz ondan daha üstününü ikame edelim.

Mucizelerde ise, mucizenin meydana gelmesi için herhangi bir sebep ve şart düşünülemez. Başkalarının yardımı ve herhangi bir masraf ve ham madde lüzumlu değildir. Mucize, Allah'ın (C.C.), sadece, peygamberlerine ihsan buyurduğu harika ve tabiat üstü olaylardır.

Meselâ; Hz. Muhammed'in (S.A.S.), çok kısa bir zaman içerisinde yardımsız ve masrafsız göklere ve aış'a kadar miracı ile; milvarlarca lira masraf edilerek, aylarca emek sarfedilerek ve dünya kadar malzeme kullanılarak, fezâ ölçülerine göre, en kısa mesafede olan aya çıkmak arasında kıyas kabul etmez büyük farklar vardır.

MUCİZE İLE KERAMET ARASINDAKİ FARK :

Mucize ile keramet arasındaki fark, velinin velâyet iddiasında bulunup bulunamayacağı hususunda İslâm âlimlerinin ileri sürmüş oldukları kanaatlere göre değişir. Söyle ki; «Velinin, velâyet iddiasında bulunması câiz midir, değil midir?».

İslâm bilginlerinden «muhakkıkûn» denilen tahkik ehlin-den bir kısmı; «Velinin, velâyet iddiasında bulunması, yani, «ben veliyim» demesi câiz değildir. Bu iddia câiz olmamakla kalmaz, bu iddiada bulunan kimse velâyet mertebesinde düşer» derler. Dolayısıyla bu âlimlere göre, mucize ile kerâmet arasındaki fark şudur:

Mucizede peygamberlik dâvası bulunmalıdır. Kerâmette ise, velîlik iddiası bulunmaz. Bunun sebebi de; peygamberler, insanları küfürden imana, ma'siyetten tâate çağırarak için gönderilmişlerdir. Eğer peygamberler, peygamberlik iddiasında bulunmasalardı kendilerine inanılmazdı. İnsanlar da, peygamberlere inanmadıkları müddetçe, kâfir olarak kalırlardı. Peygamberler, peygamberliklerini ilân edip bunu te'yid eden mucizeler gösterdikçe halk onlara iman etti. Peygamberlerin nebîlik iddiaları; kendilerini yüceltmek, şan ve şöhrate sahip olmak için değil, halka karşı olan şefkatlerini göstermek ve onların küfürden imana dönmelerini temin etmek içindir. Bir velî için velâyetin sabit olduğunu bilmek iman şartı olmadığı gibi, bir velînin velâyete sahip olduğunu bilmemek de küfür değildir. Şu halde, bir

kimsenin velâyet iddiasında bulunması nefsinin arzusunu tatmin içindir.

Hülâsa; mucize sahibine, rûbûvvet iddiasında bulunmak vâcip olduğu halde, velînin velâyet iddiasında bulunması câiz değildir.

Bir kısım âlimlere göre ise; velînin velâyet iddiasında bulunması, yani, «ben veliyim» demesi câizdir. Bu sebeple de, mucize ile kerâmet arasındaki farklar şunlardır:

1. Mucizeyi kabul etmek vâciptir. Kerâmeti kabul ise, vâcip olmaz.

2. Kerâmeti zâhir olan velînin, ancak, kendi peygamberinin dinine bağlı olduğunu ikrar etmesiyle, velâyet ve kerâmete sahip olduğuna hükmedilir. Hal böyle olunca, velînin bu kerâmetli, bağlı bulunduğu peygamberin bir mucizesi sayılır.

3. Peygamberler, mucizeleri, bizzat kendileri veya halk iste-diği zaman, Allah'ın (C.C.) izniyle göstermeye muktedirlerdir. Çünkü, mucizelerin gösterilmesi vâciptir. Velînin ise, her iste-diği an, kerâmet göstermeye gücü yetmez. Zira, kerâmetin gösterilmesi vâcip değildir. Hatta, mucizenin açık olması ne kadar mühim ise, kerâmetin de gizli olması o kadar mühimdir.

KERAMET İLE İSTDRAC ARASINDAKİ FARK :

Kerâmet sahibi olan kimse, bu kerâmet ile gururlanmaz ve kerâmetini iftihar vesilesi yapmaz. Aksine, kalbindeki Allah korkusu, tevazuu ve şükrü artar. Bu kerâmete lâyık olduğu iddiasında olmadığı gibi, kerâmete yapmış olduğu ameller sayesinde eriştiği inancında da bulunmaz. Bu kerâmetin, Allah'ın (C.C.) bir lufu olduğunu bilir ve istidrac olması ihtimalinden korkarak, daima Allah'a dua eder.

İstidrac sahibi ise, kendisine izhar edilen harika ile gurur duyar. Bunu iftihar vesilesi yapar ve bu harikaya müstehak olduğuna inanır. Başkalarına tepeden bakar, kendisinin çok büyük insan olduğuna hükmeder. Kibri artar, kendisini Allah'ın gazabından emin bilir. Akibetinin kötü olacağından korkmaz. Kalbinde Allah korkusu kalmaz. Allah'a karşı tevazuu olmaz. Nimetlere şükretmez. İslâma uymayan bütün bu haller, bu kimsede zuhur eden harikanın istidrac olduğunu gösterir. (39)

Devamı Var

(39) Tefsirü Kebir. C.V., s. 690, 691.

Şerhü Mekâsîd. C. II, s. 204.

Akâid Hâşiyesi, Ramazan Efendi. s. 290.

Ufak birşey gibi görünen fakat esasında büyük bir felâketin tohumunu atan bir kadeh içki insan vücudunda bir kurşunun yapmadığı tahribatı yapar. Mazhar Osman Hocamız: «Demek ki bir gence bilerek veya bilmeyerek içkiyi öğreten en büyük bir canî sayılabilir» der.

Bundan sonraki bölümde alkolün ideolojik karakterini tesbit edeceğiz.

ALKOL VE GERÇEK GERİCİLİK

Son bir asırdanberi gerçek ilmi hakikatlarla sapık ideolojiler birbirine karıştırılmıştır. Bu düşüncenin sonucudur ki; medeni ve ilmi yaşayanlar, gerici diye damgalanmış, bunların şahsında milletimize hayat veren ideallere hakaret edilmiştir. En iğrenç hakaretler ilim, medeniyet, hakikat maskesine bürünerek yapıldığından millet evlâtlarının kafasını batıl, haksız gayri ilmi ideolojiler doldurmuştur. Zira senelerdenberi millet ideolojisinin emrinde ilme en büyük hizmeti yapmış olan bu milletin evlâtlarının nezdinde medeniyetin, ilmin adal etin büyük bir değeri vardır. Millet düşmanları bu noktayı çok iyi tesbit ederek hücumlarını buradan yapmışlardır.

Bir mecliste, ziyaretlerde, şenliklerde, aile ve meslek toplantılarında içki, sigara içmeyen tertemiz millet evlâtları gerici diye damgalanmış, tecrid edilmiştir. Halbuki sen içki içmiyorsan, sigara içmiyorsan gerici değil ilericisindir. Sana bu yolu tavsiye eden götüren gerçek gericidir. Çünkü o gayri ilmi hareket etmiştir.

İdeolojisi Hak'ka dayanmayan, ilmi olmayan herkes cehaletin karanlığında gerici hareketlerde bulunmaya mecburdur. Zira hareketler ideolojilerin yaşanmış şekilleridir. Fertlerde kafalarındaki ideolojiye göre hareket eder. İlmi, medeni yaşayış ise insan üzerinde Hak ideolojinin tam hakimiyeti ile olur.

İçki, sigara için ve o şekilde gerici bir yaşayış içinde bulunan insan ve cemiyetler bir ideolojinin hakimiyeti altında bulunuyorlar demektir. Milletleri ve millet evlâtlarını böyle bir yaşayışa iten ideoloji hangi ideolojidir, şimdi görelim.

«... Bundan baska istihsal kaynaklarını, işçivi anarşiye ve ispirotolu içkilere alıştırarak, hile ile genişliğine sabote edeceğiz.» (24)

«Bir taraftan halka yeni meşguliyetler temin etmekle bera-

millet bünyesini
çürüten zehir

A.KOL

ber, diğer taraftan da işleri yine hemen hemen aynı istikamette yürüteceğiz. Şu kadar ki, halkın düşünerek yolundan dönmesine meydan verilmemesi icap edeceğinden, onları kumar, eğlence ve şefahat (içki) yerlerinde veyahut genel evlerde oyalamak ve bu suretle mukarrer olan yolu takip etmelerini teminat altına almak bir zaruret olacaktır.» (25)

Görülüyor ki her köşede bir meyhane, umumhane açanlar, onları destekleyenler milletimizin asırlık düşmanı Beynelmîl Yahudilerdir. Yukarıdaki kesin deliller karşısında artık her dostuna bir kadehi sunanlar her gece şampanya patlatanlar, içkisiz sofraya oturmayanlar, rakıya «aslan sütü» deyip erkekliğin bununla ispat etmek isteyenler; kime, hangi ideolojiye hizmet ettiklerini anlamalıdır.

Aynı hain politika Beynelmîl Hristiyanlığın milletimizi içten yıkmaya taktiklerinde de görülür. İkonomos mektebinin talimatları yukarıda siyonizmin protokollerinden farksızdır. Bu da Beynelmîl Hristiyanlıkla, Beynelmîl Siyonizmin milletimizi ve onun sahip olduğu ideolojiyi yıkmak için el ele verdiklerini gösterir.

Asırlardanberi bu iki ideolojik kuvvet, bu müşterek gayeleri için birleşmişlerdir. Milletimizi ve ideolojisini yok etme gayretini gütmüşlerdir. Bu menhus gayeleri uğruna yapmadık alçaklık bırakmamışlardır. Millete ve millet evlâtlarına göstermiş oldukları her hedefi, gayeyi sahte kurtuluş reçetelerini «ilim, medeniyet, ilerilik» maskesine bürünmüşlerdir. Milletçe içinde bulunduğu bu günkü buhranın gerçek sebebi; bu sahte ilim tellâh millet düşmanı ideolojiler ve onların müntesibleridir.

Bütün bu ihanetlere millete rehber olan kadroların, gafillliği, hainliği, yetersizliği eklenerek, buhranımız katmerlenmiştir. Mehmetçğin savaş meydanlarında kazandığı zafer siyaset masalarında satılmıştır.

Bugün ne acıdır ki: İstiklâl harbimizde akıtılan kanların sünen ocakların bedeli olarak kazanılan askeri zaferimizin siyasi, ekonomik ve kültürel neticelerini alamamış olduğumuz görülmektedir.

Devamı Var

İftiralar ve Cevaplar

Bay Toker Gerçekleri Tahrif Ediyor

Gegen Sayıdan Devam

- 8 -

DEVLET NEDİR?

Millî devletin ne olduğunu ortaya koymadan önce devletin ne olduğunu inceleyelim. Devlet; millî olsun, gayri millî olsun, nihâi tahlilde ıktidar demektir. Gerçekten bir fikrin, bir inancın veya bir menfaatin koruyucusu olmak üzere kudret yoksa, devlet de yoktur. Devletin, insanlık tarihinin başlangıcından zamana kadar mevcut olan bütün şekillerinde, daima aynı öz bulunmakta idi.

Ancak hemen belirtmeliyiz ki; devlet, ne aşılacak bir safha, ne bir hayaldir. Devlet insan bünyesinin ve toplumun var oluşunun tabii ve zarurî neticesidir. Bedenin besine ihtiyacı nasıl bir zaruret ve tabii ihtiyaç ise, devletin de var oluşu aynen böyledir. İnsanların topluluk halinde yaşamaları mecburiyeti devletin veya devletin fonksiyonlarını ifa eden devlete benzer müesseselerin varlığını zarurî kılmaktadır.

Topluluğun bulunduğu her yerde topluluğun bir toplum düzenine uyduğu görülür. Ve toplumun düzenini korumakla vazifeli, emir ve yasaklama selâhiyetine sahip bir kudretin bulunduğu görülür. Bu hal toplu yaşamının bir zarureti olduğu için, toplu yaşayan hayvanlarda bu kaldeye uyarlar. Meselâ arılar, mükemmel bir toplum düzenine ve bu düzeni korumakla görevli teşkilatlanmış bir devlet cihazına sahiptirler. Bunlardan çıkacak kesin sonuç şudur:

— Yine kâfi değil bay Toker. TRT de senin ve kayınpederinin siyasi baktımı aklamayacaktır. Kendinizi milletin vicdanında kurtaramaduktan sonra, Devletin TV'sini ve TRT sini size sorumsuzca verenlerin lütuflarıyla kullansanız dahi, alınızdaki kara lekeyi nasıl sileceksiniz? Bu mümkün mü? Yıllarca, devleti çiftlik gibi kullanan şef ve onun çömezleri, Yeniden Millî Mücadele'nin, «Millî Devlet», «İlmî Sağ», «Yaşasın Millet, Kahrolsun Millet Düşmanları» gibi milletin yüreğinden kopup gelen sözleri anlayamayacaktır. Sizi tarih ve millet karşısında temize çıkarak bir çareyi biz bulamadık.

Devlete Gayri Millîlik

Ne Zaman Buluşturıldı?

Devlet; insan toplulukları bünyesinin zarurî kıldığı, tabii, sosyal ve tarihi bir realitedir. Hayal değildir. İnsanlığın belli bir tekamülden sonra muhtaç olmaktan kurtulacağı bir yük değildir. Aile gibi, iş bölümü gibi tabii bir varlıktır.

Ancak devlet, millî olmayabilir. Şu halde devleti millî kılan nedir?

MİLLÎ DEVLET NEDİR?

Millî devlet, milletin devletidir. Devleti her hangi bir baskı âleti olmaktan ayırt eden temel, işte bu millîliktir.

Müşterek dil ve ortalama bedenî hususiyetlerin aynı kökten geldiğini gösterdiği kavmi müşterek acılar ve sevinçlerle dolu hayat kavgası tarihî tekamülün ilâhî kader eliyle işaretlenmiş noktasında; müşterek inanç, kültür, ahlâk, örf ve idealin belirttiği ve müesseselerle katılaşmış şahsiyet, yani millet haline getirir.

Bir milletin müesseseleri o milletin maddî ve manevî hususiyetlerini geliştirmek gayesinden başka bir gaye taşıyamaz. Bütün müesseseler,

millet dediğimiz tarihle teşekkül eden ve tarihi seyrin belli bir anında katî ve değiştirilemez şeklini kazanan şahsiyetin emir ve hükmü altındadır. Şüphesiz ki devlet de bir müessesedir, ve devlet de milletin devleti olarak millî olmalıdır.

Millî devlet; yalnız kavmin asırlar süren tekâmülü ile katılaşmış şahsiyetinin temsilcisi ve kavmin maddî ve manevî hususiyetlerinin koruyucusu, geliştiricisi ve terbiye edicisidir. Devletin millîliğini ayırt eden ölçü budur. Bir devlet, kavmin tarihî hasın intikamı ile sabitleşmiş şahsiyetine kavmin maddî ve manevî hususiyetlerine aykırı olmaya başladığı anda, gayri millî hale gelmiştir. Kendisine hangi parıltılı sıfatı takmış olursa olsun devletin, millîliğini tayın eden âmil budur.

Devletimizin gayri millîlik istikametine kayışı, imparatorluğumuzun en kuvvetli bulunduğu devirlerde, Bizans ve İran ananelerinin devlet düşüncesini bulandırması ile başlamış, dönemlerin saltanatı ile kuvvetlenmiş ve mağlubiyetlerimizle kesin rengini almıştır. Ne hazindir ki, 3 asırlık gayri millîlik teressübatı, milletimizin akla hayret verecek kadar kan borcunu ödemiş bulunmasına rağmen, bugün en kesif halini kazanmış bulunuyor.

MİLLÎ DEVLET VE SINIF DEVLETİ

Millî devleti, milletin devleti olarak tarifetmiştik. Bu haysiyetle millî devlet ne sınıf devletidir, ne duygusuz ve tarafsız bir hakemdir ve ne de ıktisadî bir teşebbüstür. Millî devlet kavmin tarihi boyunca tekâmül eden bir müessesedir. Ve böyle bir tarihî tekamülün sonucu ise, millîdir. Kendi tarihinin şekillendirdiği bir yapıya sahip olmayan devlet, millî olamaz. Ve asgari vazifesi ise, kavmin maddî ve manevî hususiyetlerini korumak, güçlendirmek terbiye etmek ve geliştirmektir.

Millet, belli bir zamanda yaşayan halktan ibaret olmadığı gibi, sülâlelerden boylardan, sınıflardan da ibaret değildir. Orta çağlarda millet, boyların mekanik bir toplamından ibaret olmadığı gibi, bugün de millet sınıfların mekanik bir birleşmesinden ibaret değildir. Yukarıda belirtildiği gibi millet; kavmin belli faktörlerin tesiri altında şahsiyet potasına dökülmüş halidir. Ne sınıf ne zümre, ne boy; kavim dediğimiz varlığın şahsiyetli parçasıdır.

Ancak kavmin, şahsiyet potasında üstün bir tertiple var olması, demek olan millet dediğimiz toplum hali, değişik faktörlerin tesiriyle çökebilir. Bu, kavmi meydana getiren unsurların, millet hayatının cazibesinden uzaklaşmaları ile başlar. Kendini çok değişik şekillerde gösterebilir. Ferdî, zümrevî kabilevî ve sınıflı egoizminin modalaşması nisbetinde millî hayat çöker. Artık millî dediğimiz toplum şekli yıkılır.

Millî devlet, kavmin tekamülünden doğan bir müessese olmakla beraber, var oluşu anından itibaren, millî hayatı koruma geliştirme asgari vazifesini üzerine alır. Bu asgari vazife millî devletin, sadece milletin devleti olduğu geçeceğinden çıkar. Bu sebeple millî devlet ne bir sınıfın diğerleri üzerindeki tahakküm âletidir, ne mefruz bir hürriyetin bekçisidir, ne de bir ticaret şirketidir. Devletin, bütün bir millî hayatı tanzim ederken temel düşünce kavmi, sosyal ve tabii bir varlık olduğunu bir an bile unutmuyarak, halkın varlığı ve kavmin bekâsı vazifesini aksatmadan yerine getirmeyi bilmelidir.

Bugün ne hazindir ki devlet, milletin yıkılışı karşısında tarafsız bir müşahit rolündedir. Zira liberalizmin temeli budur. Millî devlet ise; millî hayatı, fertlerin egoizmine bırakmaz ve rastgele hiç bir faaliyete izin vermez. Milletin devleti, ferdî ancak şahsiyet dediğimiz insanlık onuru ile alınun parlamayacağı ana hazırlar. Bu sıfatla millî devlet, ferдин sınıfların ve bütün toplumun parçalarının yetiştiricisi yol göstericisi ve geliştiricisidir. Millî devletle kavim arasında tam bir temsilcilik münasebeti vardır. Ve bu münasebet bir tebâliyet bağı ile ifade edilemez. Yalnız devletin kendi kavmi ile olan münasebeti, devletin nimetlerinden istifade eden bir yabancı ile münasebetine benzemez.

MİLLÎ DEVLET İDEALİ

İşte kısaca, belirtilen ve bir toplumun tekâmülünde zarurî bir merhale olan millî devlet böylesine kaçınılmaz bir gerçektir. Ve pratik olarak millî ızdırabı dindirecek ilk hedeftir.

İşte bu yüzden, Türkiye'de aydın ve halkın bütün tabakalarını şartlandırmaya çalışan emperyalizmin, kültür kaynaklarını millileştirmek eğitimin bütün dallarında millîliği hakim kılmak, emperyalist kültürle i koğmak, millî kültürü hakim kılmak; ekonomimizdeki emperyalist baskıyı yıkmak, soyguna, israfa ve verimsiz istihsale son vermek, Türkiye'yi pazar olmaktan çıkaracak tedbirleri alacak, millî ekonomiyi gerçekten milletin eline teslim edecek.

Politikayı, yahudiliğin ve gizli açık bütün gayri millî tesir ve baskılardan kurtarıp, milletin eline verecek, Millî Devlet ideali hakikat olduğu gün sıkıntılar kesin olarak kaybolacaktır.

Devamı Var

Millet Halkevlerini Kuruluşunda MAHKÛM ETMİŞTİR

17 Temmuz 1971 tarihinde Halkevlerinin 5. kurultayı Ankara'da toplandı. 2 gün süren çalışmadan sonra toplantı sona erdi. Halkevlerinin başkanlığına yeniden Temelli Senetörlerden Kadri Kaplan seçildi.

Toplantıda Kültür Bakanı Talat Halman da bir konuşma yaptı. Konuşmasında «yaygın bir kültür devrimi yapılacağından ve bunun için Halkevlerinin yeniden açılacağından» bahsetti. Millî Eğitim Bakanı Şinasi Orel ise yaptığı konuşmada, «Devrimlerin halka benimsetilmesinde halkevleri büyük çaba göstermek tedir.» dedi. Kurultayın en dikkat çekici konuşmasını Kadri Kaplan yaptı: «Ülkemizde halk kültür ve eğitimi içinden çıkılmaz bir hale gelmiş olup, pahalı ve verimsiz bir bocalama şeklinde süregitmektedir. Tarihsel görevi ve gelenekleri bakımından halk kültür ve eğitimi konu

sunda sorumluluğunu her zaman duyan Halkevleri olarak, örgütümüzün bağlı olduğu gönüllü güç ve demokratik yönetim esasına dayalı, devletin resmî desteğine sahip ve kamusal tüzel kişiliğe haiz yeni bir Halk evleri kuruluşunu sizlerin oylarına sunacağız» diyerek, Halkevlerine devletten destek almak istediklerini belirtti.

Toplantıda İnönü de bir konuşma yaptı ve halkevlerinin canlı hale getirilmesini istediğini ve kültürün siyasetten ayrılması gerektiğini söyledi.

Kurultay sonunda alınan kararda ise, Anayasa değişikliğinin yersiz olduğu söylendi. Anayasanın uygulanmaması dolayısıyla bugünkü duruma geldiğimiz iddia edildi.

Kurultay'da konuşulanlar Halkevlerini yeniden eski faaliyetlerini yapar hale getirmek isteginin bir ifadesiy-

di. İnönü'den Kaplan'a kadar hepsi aynı temennideydi. Bakanlar da bu paralelde konuştular.

Eğer Halkevleri gerçekten kültürel bir teşkilât olsaydı ve millî kültürü nesillerde kökleştirmek, nesilleri millî kültürle yoğurmak için gayret gösterseydi, Halkevleri hakkında söylenenlere iştirak etmemek mümkün değildi. Heyhat ki Halkevleri bu vasıflardan çok uzaktı.

HALKEVLERİ NE İDİ?

Halkevleri daha kuruluşunda kültürel olamamıştı. 19 Şubat 1932 yılında kurulduğu zaman Cumhuriyet Halk Partisine bağlı olmak, onun prensiplerini yaymak gibi bir hastalıkla su yüzüne çıkıyordu. Halkevleri hakkında eğer kültür teşkilâtı tabirini kullanmak illa da gerekiyor sa, CHP'nin kültür teşkilâtı demek uygun olacaktır. CHP devri iktidarında halkın vergileriyle, halkın is-

tekleri hilafına kurulan ve beslenen bu teşekkül, bir devir boyunca, CHP fikriyatını halka benimsetmenin yol larını aramıştır. Çeşitli bölgelerde CHP temsilcilikleri olarak çalışmış, halka telkin etmek istemiş ve fakat CHP'yi, halkın oyuyla iktidara getirecek bir zemin hazırlanamamıştır.

1935'ten 1950'ye kadar geçen 15 yıl içinde 23 milyon 624 bin iki lira-lık hazine parası, milletin alın teri ve el emeği, millete, ne olduğu hâlâ belli olmayan, altı oktan ortanın soluna, oradan Sosyal Demokrasiye kadar zızzak çizen fikirleri telkin etmek için sarfedilmiş fakat milletin öz millî kültürü eritememiştir.

1932 yılından 1949'a kadar 474 Halkevi, 5000 kadar Halk Odası, harıl harıl çalışmış, fakat millî kültürde, kendi arzularına göre bir gedik açamamışlardır.

Daha kuruluşunda gayri meşruluk temeli üzerine oturmuştur. 10.4.1931'de Türk Ocakları olağanüstü kurul tayı zorla toplatılmış ve kendi kendini feshetmesi istenmiştir. Gayri resmî yollardan yapılan bu baskı üzerine Türk Ocakları kendi kendini feshetmiştir. Bütün malları da Cumhuriyet Halk Partisine devredilmiştir. Türk Ocaklarının kapatılmasından on ay sonra Halkevlerinin açılması manidardır.

Açıldıktan sonra çeşitli devlet teşekküllerinin Halkevlerine yardım etmesi temin edilmiştir. Yapılan yardımlar veya tabiri caizse alınan bacheların toplamı 48 milyonu geçmektedir. Bunca masraf, halkımıza ne kazandırmıştır? Millî kültüre ne kazandırmıştır? Evet CHP'nin propagandasını yapmaktan başka ne yapmıştır ki, bugün yeniden devlet hazinesinin, milletin sarı sıcağın bağrında vücudunu erite erite elde ettiği el emeğiyle teşekkül eden devlet hazinesinin, musluğu Halkevlerine bağlanmak isteniyor. Yazıktır bu millete, yazık! Hazır paradan tasarruf etmek kolaydır ama gelin siz nasıl kazandığını millete sorun. Sorun ki, boş, denenmiş ve faydasız olduğu artık anlaşılmış olan bir teşekkülün yeniden hortlatılmasına çalışmayın.

Bir CHP iktidarının, kendi partisinin kültür teşkilâtı şeklinde çalışacak bir kuruluşu kurması, desteklemesi normaldir. Ama, tarafsız bir hükümetin, bir partinin yan kolu- nu ihya etmesi anlaşılmaz.

Türk Solu'nun (Komünist şeflerden Mihri Belli'nin çıkardığı dergi) devamlı yazarlarından Suphi Karaman'ın yönetim kurulu üyeliği yaptığı bir teşekkülün devletin yardımı na kavuşturulması tasvib edilemez. Vergi ve zamlarla zor ayakta tutulan devlet malıyesi, bu tip kör kuyulara atılamaz. Milletin Kültür Bakanlığı, Millî Eğitim Bakanlığı'ndan beklediği şeyler bellidir. Bir insan kabine üyesi olunca, biraz daha değişik bir insandır. Kendi şahsî fikirleri için devlet müesseselerini uygulama sahası olarak görmek fikri yanlıştır. Bir bakan, vali, emniyet müdürü, kaymakam v.s. mesuliyet makamında bulunan bir fert, geniş kitlelerin mensubu bulunduğu fikirden apayrı düşünceleri uygulamaya kalkışır, muvaffakiyetsizliğe uğrayacak demektir. Şahsî fikirlerle, milletin isteklerini birleştirmek, milletin idealleriyle paralel yürümek bir mesul şahıstan ilk beklenendir. Millî Eğitim Bakanı ve Kültür Bakanının da bu temel prensipte birleşeceğini ümit ederiz.

Esir Milletler Kurtulacaktır

Esir Milletler Haftası dolayısıyla Doğu Türkistan sabık genel sekreteri İsa Yusuf Alptekin geçtiğimiz hafta, bir basın bildirisi dağıtmıştır. Bildiriden bazı pasajları aşağıya alıyoruz:

«Doğu Türkistan Türklüğünün, Esir Milletler Haftası dolayısıyla Hür insanlık alemine, İslâm Dünyasına, Ve büyük Türk Milletine çağrısıdır.

12 yıldır hür insanlık aleminin andığı Esir Milletler Haftasını, Doğu Türkistan Türklerinin harçteki temsilcileri olarak ızdırıpla anıyoruz.

Fert hürriyeti ve millî istiklâl gibi, asrımızda bütün insanlığın paylaştığı idealler, milletlerin hayatında lâıyk oldukları yeri bulmuştur. Asırlar boyu kölelik zincirini taşıyan ülkeler bugün hürriyetlerine kavuşuyorlar. Siyah Afrika da henüz millet haline bile gelememiş topluluklar, bugün teker teker istiklâl günlerinin ışıkları ile aydınlanmaktadır.

Ne hazindir ki, emperyalizmin her şeklinin yıkılmaya yüz tuttuğu çağımızda, kızıl emperyalizm en iğrenç bir istibdadı devam ettirmeye çalışmaktadır. Bugün Polonya, Macaristan, Litvanya, Ukrayna, Çekoslovakya, Letonya, Estonya, Biyelorusya, Romanya, Doğu Almanya, Bulgaristan, Ermenistan, Azerbaycan, Gürcistan, Kuzey Kafkasya, Batı Türkistan, Arnavutluk, İdil - Ural, Kırım, İç Moğolistan, Doğu Türkistan, Tibet, Kuzey Kore ve Vietnam dünya tarihinde görülmemiş bir diktatörlüğün kırbağı altında inlemektedir. Kızıl emperyalizmin zulüm ve şiddeti Firavunları, Nemrutları ve Çarları geçmiştir. Tarif edilmez bir şiddet bu ülkeleri en kanlı vahşetle inim inim inletmektedir.» dedikten sonra Kızıl Çin'in Doğu Türkistan'da uyguladığı hunharca faaliyetleri şöyle belirtmekte, hür dünya ve hükümetten yardım istemektedir:

«Kızıl Çin Doğu Türkistan'a ayak bastıktan itibaren, Doğu Türkistan Türklüğünün müstakil varlığını hatırlatan ne varsa yok etmek için, hunhar ve şeytani bir siyaset takip etti. Doğu Türkistanda halkı Çin zul-

müne karşı ayaklandırması mümkün ne kadar aydın, zengin ve din adamı varsa hepsini, herbiri için birer suç icat ederek dayanılmaz işkencelerle şehid etti. Kızıl Çin, Doğu Türkistan'ın müstakil varlığını yok edebilmek için birbiri ardınca tertiple- diği 15 büyük kampanya ve hareket neticesinde tam 1.200.000 kişi tevkif edildi.»

«Çinli emperyalistler bununla yetemediler, Doğu Türkistan'ı bir Çin ülkesi haline getirmek için, İslâm dinini kanun dışı ilân etmek, mukaddes kitapları hocaların eliyle yakmak ve Allah'ı inkârı zorlamak, kabbirleri tarla yapmak, eski eserleri yok etmek, millî kültürü bozmak, dil ve sanatı Çinileştirmek için hain siyasetlerine devam ettiler.»

«Türkistan Türklüğünün Çinileştirilmeye zorlanması ve yok edilmesi tehlikesi karşısında mahallî komünistler bile Çin emperyalistleri tenkit edince, Doğu Türkistan'daki zulüm ve yok etme siyaseti dayanılmaz bir hal aldı.»

«Türkistan'a sahip olan, Türkistan'a ve Asya'ya sahip olabilir. Hür dünya, Çin'in şövenist politikası karşısında taviz yoluna gitmenin ve Çin zulmü altında yaşayan pek çok milletin yok oluşuna seyirci kalmanın kendisi için bir intihar olduğunu düşünerek, Doğu Türkistan'ın hürriyetinin, insanlığın hürriyet garantisi olduğunu bilmelidir.

«Bu bakımdan hür milletlerden ve onların yetkili temsilcilerinden dileğimiz, Doğu Türkistan'ın istiklâl meselesinin Birleşmiş Milletlerde müzakere edilmesinin; Doğu Türkis-

tan'a Çin muhacirlerinin getirilmesi nin ve kitlevi katliamın durdurulma- sının temin edilmesidir.»

«Bu dileklere ilâve olmak üzere, Doğu Türkistan'ın komşularından ricalarımız şunlardır. Çin'in müstemlekesi halinde bulunan İç Moğolistan ve Tibet gibi Doğu Türkistan'da hiçbir surette Çinli olmamış bir vatan parçasıdır. Buna rağmen Tibet meselesi B.M. de üç sefer konuşulduğu halde, Doğu Türkistan meselesi böyle bir talihe mazhar olamamıştır. Ancak artan Çin tehdidi karşısında Doğu Türkistan'ın komşularının da, Doğu Türkistan'ın istiklâl meselesinin kendileri için hayati önemini takdirde gecikmeyeceğine ve Doğu Türkistan'ın istiklâl meselesinde gerekli yardımı yapacağına inanıyor ve ümit ediyoruz.

«Ayrıca İslâm alemi için de Doğu Türkistan'ın istiklâlinin temini meselesi, sadece insanî bir vazife değil aynı zamanda dinî bir vebibedir. İslâm aleminden, Doğu Türkistan müslüman halkı, Keşmir, Filistin ve Cezayir davasına karşı gösterdiği yakın alâkanın aynısını, din kardeşliği namına ısrarla ve ehemmiyetle rica eder.

«Son olarak Doğu Türkistan Türkleri, büyük Türk milletinden,

«Doğu Türkistan istiklâlî davasının B.M. ce görüşülmesi için gerekli çalışmaları yapmasını ve şimdiye kadar gösterdiği desteği daha da yoğunlaştırmasını diler.

İSA YUSUF ALPTEKİN
DOĞU TÜRKİSTAN
SABIK GENEL SEKRETERİ

OTAĞ YAYINLARININ

B. Yahudiliğin, Hristiyanlığın ve Komünizmin
ihânet plânlarını ifşa eden kitabı
çıktı;

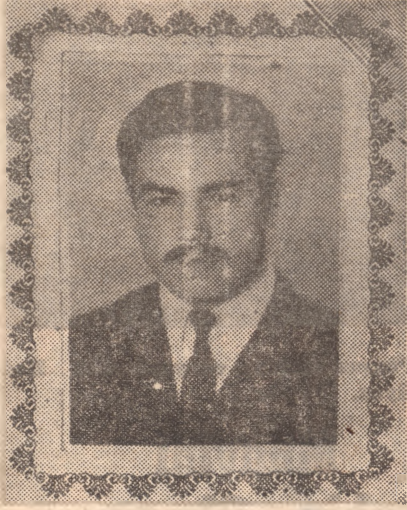
MİLLET DÜŞMANLARININ
İHÂNET PLÂNLARI (Belgeler)

ADRES: Vilâyet Han en üst kat
Cağaloğlu / İST.

BEKLENEN KİTABI:

ÇIKTI

Fatih Sultan Mehmed Armağanına Katılan Hikâyelerden

«OLAMAZ»

YUSUF AKIN

Mehmet Dayı fakir bir çiftçiydi. Okusun diye, oğlunu üniversiteye göndermişti. Ona bakabilmek için gecesini gündüzünü katarak çalışıyordu. Yemiyor, içmiyor, evin nafakasından keserek, ancak biriktirebildiği iki-üç yüz lirayı ayda bir oğluna gönderiyordu...

Oğlu İstanbul'a gideli altı ay olmuştu. Mehmet Dayı oğlunun gurbette çektiği sıkıntıları düşünüyor, a-ra sıra «yanına bi gitsen» diyordu. Fakat işlerden ve parasızlıktan fırsat bulup ta bir türlü gidememişti...

Aradan birkaç ay daha geçmiş, oğlu mektuplarında paradan bahis açmaz olmuştu. Halbuki daha yakın zamana kadar, oğlu mektuplarında hep para ister dururdu. Mehmet Dayı ise «galiba bizim Hasan iş buldu» diye düşünür, onun bu haline pek ehemmiyet vermiyordu. Daha sonra; «— Belki bana yük olmak istemiyor lür» diyordu. Böylece hoş karşılıyordu.

Günler böyle geçiyordu... Mehmet Dayı ise «ha oğlum bugün gelir, ha yarın gelir» diye merakla yola bakıyordu. Zaman böyle aka dursun, bizim Hasan'dan hiç mektup gelmez oldu. Mehmet Dayı bir ay bekledi, iki ay bekledi... Ne mektup ne bir haber var, Hasandan...

Mehmet Dayı o kadar meraklanmıştı ki; yemeğini daha doğru dürüst yiyemez olmuştu. Hatta bir ara «Allah Allah, bu oğlan ne yapar ki?» diye kendi kendine söyleniyordu. Evin hanımı da bizim Mehmet Dayıyı sıkıştırmaya başlamıştı. Hergün;

«Üle adam, nezamandır haber almıyoz. Ahan oğlana gitte bir bak bar!» demesinden usanmıştı artık Mehmet Dayı, hanımının.

Hele, hele, Mehmet Dayı radyodan üniversitelerdeki komünist saldırılarını dinledikten onra temelli meraklanmı ve rahat uyuyamaz olmuştu. Bir yandan hanımın durduru, bir yandan mahalle dedikoduları canını iyice sıkıyordu. Bütün bunlardan sonra Mehmet Dayı İstanbul'a gitmeye karar verdi. Ailesiyle helâllaştıktan sonra birgün erken sabah gurbetin yolunu tuttu...

Mehmet Dayı arkaya yaslanmış, sinirli sinirli sigarasını üflüyordu. Arada sırada oğlu Hasan'ı düşünüyor, hafif sesle «hayırdır inşallah» diyordu. Bir ara yolun kenarındaki parçalanmış otobüse gözünü ilaştı. Biraz

tüyleri ürperdi. «Acaba ölen kalan var mı?» diye düşündü.

Daha sonra iki kişinin öldüğünü arabada duyunca «a oğlum biraz yavaş gitsene, paşaya kalemi götürüyön!» diye seslendi ve muavine şoförün biraz yavaş gitmesini söyledi...

Bu sıra yanındaki oturan genç ile tanıştı. O gencin üniversiteli olduğunu öğrenince «acaba benim oğlanı tanır mı?» diye düşündü.

Oğlunu tarif etti, tanıyıp tanımadığını sordu. Genç tanıymıyordu...

Mehmet Dayı, Delikanlının şöyle bir, kılık kıyafetine baktı ve «ha tamam, tam istediğim gibi» dedi. Sonra, bir üniversiteli gencin bu kadar mütevazı düzgün kıyafetli olduğunu görünce hayret etmişti. O zannediyordu ki üniversiteli gençlerin hepsi de uzun favorilli, karı gibi saçlı, fis-tan gibi paltololudur... Hatta bir ara «Aferin oğlum, kendini iyi muhafaza etmişsin o züppelerin içinde» demekten bile kendi alamadı...

Mehmet Dayı, delikanlı ile soh-bete dalmıştı... Komünistlerin nasıl milliyetçi gençleri üniversitelere sokmadıklarını, hatta millete bağlı gençleri kaçırarak işkence edip öldürdüklerini, Bir polis öldürdüklerini, komünistlerin esas gayelerinin milleti-mizi yok etmek olduğunu öğrendikçe, yumruğunu koltuğa vuruyor «Vay itoğlu itler!» diye yordu.

Mehmet Dayı bütün gerçekleri öğrendikçe millî kinî gittikçe artıyordu. Arasına «evvel Allah oğlum biz varken bu vatanı kimse alamaz» diyor ve başını sallıyordu. Sonra gençliğin halini düşünüyor «vah, vah, bizim evlatlarımız böyle mi olacak!» diyerek üzüliyordu...

«— Biz onları komünist olsun diye mi vatana ihanet etsin diyemi gönderdik oğlum! güzel güzel okusanız ne var ki?» diye soruyor

«— Ne yapalım amca, maalesef durum bu... Türkiye'de bu komünistleri masonlar koruyor... Teşvik ve himaye ediyor» diye delikanlı Mehmet Dayının sorusuna cevap verdi.

«— Bilirim, bilirim... Zaten atalamız derdi, ayıdan post moskoftan dost olmaz deye... A oğlum, hiç gavurla bizler dost olurmu?»

«— Amca sen gel de bizim şu söz de aydınlara (?) anlat!»

«— Bilirim... Onlar da hırlı mı?»

Konuşmalar devam ediyor, zamanda akıp gidiyor.

Otobüs bir şehirde mola verince Mehmet Dayı bunu fırsat bilerek karnını doyurmuş ve namazını da kılmıştı. Delikanlıyı da namaz kı-larken gördüğünden onu çok sevmiş hattâ bir çay bile ikram etmişti.

Akşam üzeri İstanbul'a vardılar Mehmet Dayı «ne yapacağım» diye düşünürken; delikanlı,

«— Amca isterseniz sizi aradığınız yere ben götüreyim» dedi

Mehmet dayı buna çok sevinmişti. Üniversitenin nerede olduğunu öğrendikten sonra delikanlıya; «Allah Razi Olsun oğlum!» diyerek uğurladı...

★

Ertesi gün öğleye doğru Üniversiteye gitti. Giren çıkan gençleri gördükçe «Vay, vay» diye hayretini belirtiyordu. Sarmaş dolaş olmuş çiftleri gördükçe temelli kızıyor «Utanmaz keratalar» diye kendi kendine söyleniyordu. Aramış taramış nihayet oğlunu bulmuştu. Bir ne gör-stün... Oğlu tamda hiç sevmediği bir kıyafet içindeydi uzun favoriler... sarkmış bıyıklar, karmakarışık saçlar...

Mehmet Dayı nerde böylesini görse hemen kan beynine sıçrardı. Bu anda öyle oldu...

Oğluyla beraber bir müddet İstanbulu gezip, konuştular, dertleştiler. Hasan babasını kaldığı otele götürdü.

Mehmet Dayı fırsattır deyip oğluna biraz çıkıştı. Kavga etti... Sonra;

«— Nelen bu? Komünistler gibi saç sakal bırakmışın?» diye oğlunu azarlardı. Hasan:

«Ama baba! Burası...» derken, Mehmet dayı elini kaldırarak tersledi. Konuşmaya başladılar...

«— Hiç para istemedin, sen neylen geçiniyorsun?»

«— Baba! Size yük olmak istemiyorum. Hem arkadaşlarım idare ediyorlar. Onlarla yeyip içiyorum!»

Mehmet Dayı oğlunun yüzüne bakarak «yalan söylüyorsun» deedi. Hasanın beti benzi atmıştı... Sonra oğlunda ne kadar para olduğunu merak ediyordu. Oğlu ceketini çıkarmıştı. Bu sırada Mehmet dayı bir bahane ile oğlunu «Sigara al-maya» gönderdi.

Hasan gidince, ceketinin cebinden cüzdanı çıkardı. Diğer ceblerini karıştırdı. Eline bir sustar geçti. Kendi cebine koydu. Cüzdanı açıp, içindeki kağıt paraları görünce şaşırıldı. Saydı. Tam dokuz bin lira... İçinden «dur bakalım, işin içinde iş var gibi...» dedi. Belli etmeden aynen ceketini yerine koydu. Hiç ist-i

rinin dozmadan içeri giren Hasana; «— Oğlum, paran var mı? Yoksa biraz vereyim!» diye sordu.

«— Var baba, istemem!»

«— Ne kadar?»

«— Üçyüz liram var!» deyince Mehmet dayının tepesi attı.

Çok sinirliydi... Elindeki cüzdanı oğlunun suratına doğru fırlatarak; «Ne len bunlar? Ha?» diye bağır-dı

Hasan'ın yüzü kıpkırmızı olmuştu. Kekeleydi...

«— Seni it kerata seni... Tevekel para istemiyordun. Söyle çabuk bunları nereden aldın?» diye bağırarak Mehmet Dayı epeyce uğraştıktan sonra herşeyi öğrenmişti. Bir ileri bir geri odada dolaşırken,

«— Demek size bir adam veriyor ha? Demek sen komünist oldun ha? Ah ülen ah! Hepinizi gebertermeli sizin... Bu millet ne çekiyorsa sizin yüzünüzden çekiyor!» diye konuşuyordu.

★

Mehmet Dayı, kararını vermişti. «Okul da eksik olsun» diyerek oğlunu aldığı gibi kasabanın yolunu tutmuştu. Kafası allak bullak olmuştu. İstanbul'a gelirken tanıştığı delikanlının sözlerini hatırlıyor. yüzlerce, binlerce babayı, bu hale getiren, evladı babaya düşman eden sebepleri bulmaya çalışıyordu. Zaten o delikanlı dememiş miydi... Bu gayri millî sistem milletimize yok oluşu hazırlıyor diye... İçimizdeki azınlıkların ihanetlerini düşündü. İçimizden satın aldıkları ajanlarının mesuliyetsiz davranışlarını düşündü...

Bir an ümitsizliğe kapıldı. Aklına kötü şeyler geldi. «Acaba komünizm kurulur mu?» diye düşündü ve çok içlendi...

Oğluna baktı...

Hasan başını öne eğmiş düşünüyordu. Mehmet Dayı başını sağa sola sallayarak «Sabır ver Allahım» dedi. Bir ara gözü uzaklardaki tepelere takıldı. Daldı gitti... Şimdi düşünüyor...

Ecdadının kanıyla sulanan bu vatan verilir miydi hiç?

Sonra uçuşuma yuvarlanan gençliği düşündü...

Derinden bir iç geçirdi. Ve bütün yolcuların tuhaf tuhaf bakmasına aldırmayarak...

«Olamaz, olamaz» diye sesini yükseltti.

Not: Bu vakıa tamamiyle gerçektir. Yaşanmıştır...

YENİDEN MİLLÎ Mücadele

İdeolojiler kavgasından akisler

RUHBAN OKULUNDA N SONRA PATRIKHANE'YE SIRA GELECEK Mİ?

Anayasa Mahkemesinin Özel Okullarla ilgili kararının muhtevası içine girdiği için Heybellada Ruhban Okulu kapanacaktır. Bütün dünya ortodoksluğuna papaz yetiştiren bu okulun kapatılma haberi milletin sevenlerde memnuniyet uyandırmıştır. Zira yıllar yılı bu okulun ihanetleri anlatılmak istenmiş ve fakat dinleyecek bir mes'ul bulamamanın ızdırabı çekilmişti. En azılı millettüşmanı papazları yetiştiren bir okulun bu zamana kadar bizim sinemizde yaşamış olması büyük bir talihsizlik olmakla beraber ihanetlere burada bile son verilmiş olması tebrike sayan bir harekettir. Biz Maka

rios'u, Yakovas'ı, Athenagoras'ı yetiştirmiş olmak ihane-tinden dolayı kapatılmasını bekledik. Fakat Özel Okullarla ilgili karar dolayısıyla kapatılması bile vatanın selametini düşünenler için, neticenin hasıl olması bakımından kafi-dir.

Şimdi Yunanistan, bizim iç işlerimize karışmak manasına

AVRUPA GENÇLİĞİ UÇURUMUN BAŞINDA

Avrupa'da gençliğe sunulan iğrenç bir moda acı meyvelerini vermiş bulunuyor. Cinsel eğitim (!) paravanası arkasında başlayan hareket «Seks-Fuarları»na döndü. Danimarka'da ilk defa Seks Fuarı 1969 yılında açıldı. En hayasızca resimler, mecmualar, sergilendi, filimler gösterildi. Bununla da kalmayarak birçok gece kulüpleri canlı programlar düzenledi. Danimarka'da başlatılan bu cereyan kısa zamanda Avrupa'nın diğer şehirlerine de yayıldı.

İngiltere'de yaşları 12-18 arasında değişen 1 milyon 900 bin kız aynı hastalığa müptelâ hale getirilmiş bulunuyor. Artık okul çağındaki kızlara kürtaj tatbik edilip edilmemesi hususunda münakaşalar sürüp gidiyor. Yaşı 16 dan aşağı kızlar arasında doğum yapanların sayısı 1963-68 arasında iki misline çıktı. Çocuk aldırmanın oranı ise yüzde 45 artış göstermiştir.

Önümüzdeki yıllar Avrupa'da okula giden kızların çanta-larında kalem defter yerine doğum haplarını görmek hiç garipsenmeyecektir. Böylece Avrupa gençliği kurtuluş imkânlarından kat kat uzakta tutulmuş bulunuyor.

Avrupa'da karar alamaz, düşünme melekelerini çalıştırmaz, sürü olarak güdülebilecek bir nesil yetiştiriliyor. İdeallerin iflas ettirilmeye çalışıldığı, hippivari bir yaşayışın takdim edildiği Avrupa, çöküşün eşliğinde bulunuyor. Tarihte ahlâksızlığıyla bilinen Roma da en haşmetli göründüğü bir sırada yıkılıp tarihe karışmıştı.

Avrupa'nın içinde bulunduğu durumdan tarihte yokolmuş kavimlerin havat hikâyelerinden ibret alalım.

gelecek hareketlerde bulunmak tadır. Özel Okullar devletleştirilirken, Ruhban Okulu'nun da devletleştirilmesi istenmiş, fakat Patrikhane buna razı olmamıştır. Gerekçe de şu imiş: Eğer okul devletleştirilirse, özelliği kaybolurmuş. Herhalde o zaman, devlet eliyle yetiştirilen papazlar, Makarios'un yaptığı ihaneti yapamazlar demek istemişlerdir. Bu mülaha-za ile Yunanistan'la haberleşmiş olmaları ki Yunan Dış İşleri Bakanı Palamas «Hadisenin üzerinde hassasiyetle durduklarını, Türk hükümetine bir nota vereceklerini ve en üst seviyede temaslar yapacaklarını» söylemiştir Yunanistan'ı Türkiye'deki Ruhban Okulu ne reden ilgilendirmektedir? Yoksa Lozandan mı? Halbuki Lozan'da bununla ilgili açık bir madde yoktur. Gizli olup olmadığını da biz bilmiyoruz.

Zaten okul ilk defa kurulurken, Lise seviyesinde kurulmuştur. Dört yıllık yüksek kısım daha sonra eklenmiştir. Bu münasebetle Lozan'la ilgili bulunması düşünülmaz. Lise seviyesinin kaldırılması da bundan ileri gelmektedir.

Yunan Hükümetinin haksız çabalarının tesirsiz kalacağını, milletin isteklerinin tahakkuku olan bu hareketin savsatılmasını temenni ederiz.

Patrikhane'nin de bir müddetten beri çeşitli çevrelerde yürüttüğü temasların verilen millî kararı değiştirmeyeceği ümid olunur. Patrikhane, bu gibi teşebbüslere geçmeden önce, İstiklâl Harbi yıllarında yaptığı ihanetlerin keffaretini ödeyecek yolları araştırmalıdır. Milletin yüreğinden kopup gelen ve yıllardır söylenen «Patrikhane Yurt Dışına» idealinin gerçekleşeceği günleri de bekleyebiliriz.

Çapa Y.Ö. Okulunda Aralık 1970'de meydana gelen, Yusuf Olgun'un yaralandığı Hüseyin Aslantaş'ın öldüğü hadiseder dolaylı tevkif edilen milliyetçilerden üç kişi daha tahliye edilmiştir.

Bilindiği gibi bir müddet önce aynı hadiseden tevkif edilenlerden ikisi tahliye edilmişti.

Geçtiğimiz Cumartesi günü tahliye edilen Milliyetçiler şunlardır: Bayram Merdan, Yusuf Çabıkan, Cuma Yavuz

Vali Vefa Poyraz (solda) ve yardımcısı Hadi Sağnak (sağda) görülüyor.

Vali Muavini Kızına Sahip Olamazsa

İstanbul Vali Muavini Hadi Sağnak'ın 19 yaşındaki kızı Zeynep Sağnak 1. Ordu Sıkıyönetim Mahkemesi tarafından tutuklanmıştır.

Halen Teknik Üniversite Mimarlık Fakültesinde öğrenci olan Zeynep Sağnak gayet iyi Rusça konuşabilmektedir.

İstanbul Vilâyeti emniyet ve asayişinden mesul olan Hadi Sağnak'ın gizli örgüte mensup olan kızının bu davranışından haberdar olamayışına hayret edilmektedir. Kızına çekil düzen veremeyen bir şahsın İstanbul'un asayişini nasıl temin ettiği meselesi son günlerde üzerinde en çok konuşulan mesele olmuştur.

Üniversite dahilinde Marxist fikirleriyle tanınan Zeynep Sağnak'ın annesinin de bir hakime oluşu, hadisenin ikinci enteresan yanını teşkil etmektedir.

Gomeller Nihayet Hesaba Çekilecek

Hasıraltı edilmeye çalışılan ve her hususıyla millî bir dava olan «Zeytinyağı Skandalı» davası İzmir Sıkıyönetim Komutanlığı askerî mahkemesine intikâl etmiş bulunuyor. Bir türlü neticeye ulaştırılmayan, hattâ örtbas edilmeye çalışılan bu davanın Sıkıyönetim mahkemesine intikali bütün vatan severlerde sevinç uyandırmıştır. Milletini sevenler, millî davalarının emin ellerde bulunmasının huzuru içindedirler.

Zeytinyağı skandalı davasının da çeşitli hakaretlere maruz kalan İzmir Birinci Sorgu hakimi A. Vedat Altunada davaya açıklık kazandıracak yeni bir bildiri neşretmiş bulunuyor. «Zeytinyağı Skandalı Davasında suçlu ve suçlular kim veya kimlerdir? — Zeytinyağı Skandalı Davasında — «Gerçek Nedir?» başlığı altında neşredilen bildiri A. Vedat Altuna tarafından yeni bakanlara, kuvvet komutanlarına, parti başkanlarına ve basına gönderilmiş bulunuyor. Millet, halen neticelendirilmemiş bulunan bir millî davaya gerekli hassasiyetin gösterilmesini bekliyor.

Sayın V. Altuna yeni bildi-

risinde davanın ciddiyetiyle ilgili kıymetli sorularını soruyor. Suç delillerinin kesin olduğu halde suçluların neden cezalandırılmadığını soruyor. 7. soruda ise: «(Gomel Zikna) şirketi sanıkları depolarındaki zeytinyağlarda tesbit edilen yüzbinlerce kilo zehirli (parafin likid'den) hiç birisinin (fa-turası) mevcut olmadığına göre; bunları sanıklar nasıl ve nereden temin etmişlerdir? Ve bu hususlar ilgili Maliye ve Ticaret Bakanlıklarının ve diğerlerinin heyet halinde ciddi bir uzmanlar kurulunca (vergi kaçakçılığı) vesair yönlerden esaslı olarak tetkik edilmesi icap eder mi? Etmez mi? ve bu şekilde heyet halinde ciddi bir araştırma üç seneden beri yapılmış mıdır? Yapılmamış mıdır? Neden?» denilmektedir.

Vedat Altuna davaya gösterdiği hassasiyet sebebiyle Gomeller'in yahudi avukatı Nuri Nencan'ın hakaretlerine maruz kaldığını belirtmekte. bildirisini son söz olarak sövledik: «Eğer Adalet Mülkün Temeli ise» «Adalet istiyorum.» diye bitirmektedir.

Ergeç dava milletin lehine tecelli edecektir. Millet düşmanları arzu etmese de...

Diyanet İşleri

Başkan Yardımcısı

Tayyar Altıkulaç

Yaşar Tunagür'den boşalan Diyanet İşleri Başkan Yardımcılığına İstanbul Yüksek İslâm Enstitüsü Kur'an-ı Kerim öğretmeni Tayyar Altıkulaç tayin edilmiştir. Halen 34 yaşında olan Tayyar Altıkulaç, Kastamonu'nun Devrekân ilçesinden olup, ilköğretim, İstanbul İmam-Hatip okulu ve İstanbul Yüksek İslâm Enstitüsünde başarılı bir tahsil hayatı yapmış, daha sonra asistan olmuştur. Bir ara Devlet bursu ile Bağdat'a gitmiştir. Kendi branşında ilmi çalışmaları vardır. Kendisini tanıyanlarca, karakter, şahsiyet ve ahlâkı övülen Tayyar Altıkulaç'ın yeni vazifesinde muvaffakiyet temenni ederiz.